

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

53. aastakäik

3. märts 2010

Sisukord

II Muud kui seadusandlikud aktid

MÄÄRUSED

- ★ Komisjoni määrus (EL) nr 175/2010, 2. märts 2010, millega rakendatakse nõukogu direktiivi 2006/88/EÜ seoses suurte hiidaustrite (*Crassostrea gigas*) suurenenud suremuse tõrjeks võetavate meetmetega ja austrite herpesviiruse 1 µvar (OsHV-1 µvar) avastamisega ⁽¹⁾ 1
- ★ Komisjoni määrus (EL) nr 176/2010, 2. märts 2010, millega muudetakse nõukogu direktiivi 92/65/EMÜ D lisa seemendusjaamade ja sperma säilitamise keskuste, embrüokogumis- ja -tootmisrühmade, hobuslaste, lammaste ja kitsede doonorloomade ning nimetatud liikide sperma, munarakkude ja embrüote käitlemise tingimuste osas ⁽¹⁾ 14
- ★ Komisjoni määrus (EL) nr 177/2010, 2. märts 2010, millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 2454/93, millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik 28
- ★ Komisjoni määrus (EL) nr 178/2010, 2. märts 2010, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 401/2006 maapähklite, muude õliseemnete, pähklipuuviljade, aprikoosituumade, lagritsa ja taimeõli osas ⁽¹⁾ 32
- Komisjoni määrus (EL) nr 179/2010, 2. märts 2010, millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril 44

Hind: 4 EUR

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

(Jätub pöördel)

ET

Aktid, mille pealkiri on trükitud harilikus trükikirjas, käsitlevad põllumajandusküsimuste igapäevast korraldust ning nende kehtivusaeg on üldjuhul piiratud.

Kõigi ülejäänud aktide pealkirjad on trükitud poolpaksus kirjas ja nende ette on märgitud tärn.

Komisjoni määrus (EL) nr 180/2010, 2. märts 2010, millega muudetakse teatavate suhkrosektori toodete suhtes 2009/10. turustusaastaks määrusega (EÜ) nr 877/2009 kehtestatud tüüpilisi hindu ja täiendavaid impordimakse 46

Komisjoni määrus (EL) nr 181/2010, 2. märts 2010, küüslaugu impordilitsentside väljaandmise kohta alaperioodil 1. juunist 2010 kuni 31. augustini 2010 48

OTSUSED

2010/131/EL:

★ Nõukogu otsus, 25. veebruar 2010, sisejulgeolekualase operatiivkoostöö alalise komitee moodustamise kohta 50

2010/132/EL:

★ Komisjoni otsus, 2. märts 2010, millega tunnistatakse põhimõtteliselt täielikuks üksikasjaliku läbivaatuse jaoks esitatud toimikud, pidades silmas *Trichoderma asperellum*'i (tüvi T34) ja isopü-rasaami võimalikku kandmist nõukogu direktiivi 91/414/EMÜ I lisasse (teatavaks tehtud numbri K(2010) 1099 all) ⁽¹⁾ 51

SOOVITUSED

2010/133/EL:

★ Komisjoni soovitus, 2. märts 2010, etüülkarbamaadi saaste ärahoidmise ja vähendamise kohta luuviljalistest või nende pressimisjääkidest valmistatud kangetes alkoholsetes jookides ning etüülkarbamaadi sisalduse seire kohta kõnealustes jookides ⁽¹⁾ 53

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

KOMISJONI MÄÄRUS (EL) nr 175/2010,

2. märts 2010,

millega rakendatakse nõukogu direktiivi 2006/88/EÜ seoses suurte hiidaustrite (*Crassostrea gigas*) suurenenud suremuse tõrjeks võetavate meetmetega ja austrite herpesviiruse 1 µvar (OsHV-1 µvar) avastamisega

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 24. oktoobri 2006. aasta direktiivi 2006/88/EÜ vesiviljelusloomade ja vesiviljelustoodete loomateravishoiunõuete ning teatavate veeloomadel esinevate taudide ennetamise ja tõrje kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 41 lõiget 3 ja artikli 61 lõiget 3,

ning arvestades järgmist:

- (1) Direktiivis 2006/88/EÜ on sätestatud loomateravishoiunõuded, mida tuleb kohaldada vesiviljelusloomade ja vesiviljelustoodete turuleviimise suhtes. Lisaks on direktiivis sätestatud minimaalsed tõkestusmeetmed, mida kohaldatakse teatavate veeloomadel esinevate taudide kahtluse või puhangu korral.
- (2) Kõnealuse direktiivi artiklis 41 on sätestatud, et liikmesriigid võtavad asjakohased meetmed uute taudide tõrjeks ja taudi leviku tõkestamiseks. Uue taudi korral teavitab asjaomane liikmesriik sellest viivitamata komisjoni, liikmesriike ja EFTA liikmesriike, kui leiud on mõne teise liikmesriigi jaoks epidemioloogilise tähtsusega.
- (3) 2008. aasta hiliskevadel ja suvel täheldati Prantsusmaa ja Iirimaa mitmes piirkonnas suurte hiidaustrite (*Crassostrea gigas*) (edaspidi „suured hiidaustrid“) suremuse suurenemist. Selle põhjustajaks peeti mitme ebasoodsa loodustingimuse koosmõju *Vibrio* perekonda kuuluva bakteri ja austrite herpesviirusega-1 (OsHV-1), sh selle viiruse hiljuti kirjeldatud genotüübiga OsHV-1 µvar.

(4) Prantsuse ametiasutused teatasid komisjonile, liikmesriikidele ja EFTA liikmesriikidele olukorrast ja võetud meetmetest 2008. aasta augustis ning toiduahela ja loomateravishoiu alaline komitee arutas küsimust 2008. aasta septembris.

(5) 2009. aasta kevadel täheldati Prantsusmaal, Iirimaa ja Kanalisaartel taas suremuse suurenemist, mida põhjendati samade faktorite koosmõjuga. Kuigi suremuse põhjused on endiselt ebaselged, osutavad Iirimaa ja Ühendkuningriigis 2009. aastal tehtud epidemioloogilised uuringud, et enamasti on suremuse põhjustaja viirus OsHV-1 µvar.

(6) Kõnealuste liikmesriikide ja Kanalisaarte pädevad ametiasutused teatasid komisjonile olukorrast ja võetud meetmetest ning küsimust arutati mitu korda toiduahela ja loomateravishoiu alalises komitees.

(7) Kõnealuste liikmesriikide ja Kanalisaarte pädevate ametiasutuste võetud ohutusmeetmed uute taudide tõrjeks hõlmasid enamasti suurte hiidaustrite liikumise piiramist väljapoole suurenenud suremusega piirkondi.

(8) Võttes arvesse uue taudi taasesinemist 2009. aastal, taudi võimalikku kordumist ja ohtu edasiseks levikuks 2010. aasta kevadel ja suvel ning omandatud kogemusi, on asjakohane ja vajalik laiendada mõjutatud liikmesriikide poolt juba võetud meetmeid.

(9) Selleks et tagada ühtsed tingimused direktiivi 2006/88/EÜ nõuete rakendamisel seoses uute taudidega ning selle, et võetud meetmed loovad piisava kaitse taudi edasise leviku vastu, kehtestamata seejuures mittevajalikke piiranguid suurte hiidaustrite liikumise suhtes, on vaja uute taudide tõrjeks võetavaid meetmeid kooskõlastada Euroopa Liidu tasandil.

⁽¹⁾ ELT L 328, 24.11.2006, lk 14.

- (10) Kui pädevaid asutusi teavitatakse suurte hiidaustrite suremuse suurenemisest, tuleks võtta proovid ja teha analüüsid viiruse OsHV-1 μvar esinemise kinnitamiseks või välistamiseks.
- (11) Kui viiruse genotüübi OsHV-1 μvar esinemine on kinnitatud, peaks liikmesriik kohaldama tauditõrjemeetmeid, sealhulgas kehtestama isoleeritud ala. Isoleeritud ala määratlemisel tuleks arvesse võtta teatavaid käesolevas määruses sätestatud tegureid. Tauditõrjemeetmeid tuleks kohaldada niikaua, kuni kontrolli käigus on selgunud, et suremuse suurenemine on peatunud.
- (12) Taudi leviku ohu vähendamiseks tuleks kehtestada piirangud suurte hiidaustrite liikumisele isoleeritud aladelt väljapoole. Kui taudi leviku oht väheneb, tuleks siiski lubada teatavaid erandeid. Asjaomased erandid mõjutavad selliste suurte hiidaustrite saadetiste liikumist, mis on ette nähtud kas kasvatamiseks või ülekandekeskuste jaoks muudel isoleeritud aladel, või mis on ette nähtud inimestide jaoks. Selleks et tagada kasvatamiseks või ülekandekeskuste jaoks ette nähtud suurte hiidaustrite saadetiste jälgitavus, tuleks saadetistele lisada veterinaarsertifikaat. Veterinaarsertifikaadi täitmisel tuleks arvesse võtta komisjoni 12. detsembri 2008. aasta määruse (EÜ) nr 1251/2008 (millega rakendatakse nõukogu direktiivi 2006/88/EÜ seoses vesiviljelusloomade ja vesiviljelustoodete turuleviimise tingimuste ja sertifitseerimishoüetega ja ühendusse importimisega ning millega sätestatakse vektorliikide loetelu) ⁽¹⁾ V lisas esitatud selgitusi.
- (13) Selleks et koguda rohkem teavet uute taudide tõrje kohta Euroopa Liidus ning eelkõige liikmesriikides ja piirkondades, kus taud ei ole veel levinud, ning tagada viiruse OsHV-1 μvar esinemise varajane avastamine, võivad liikmesriigid koostada plaaniliste proovide võtmise ja testimise kava viiruse OsHV-1 μvar varajaseks avastamiseks. Kui suured hiidaustrid on pärit piirkonnast, mille suhtes on 2009. aastal siseriiklike meetmete kohaselt või 2010. aastal käesoleva määruse kohaselt võetud ohutusmeetmeid, ning kui austrid on ette nähtud kasvatamiseks või haudejaamade tarbeks liikmesriikides või piirkondades, mida kõnealune kava hõlmab, tuleks austrite suhtes kohaldada täiendavaid loomatervishoiunõudeid, kuni asjaomases liikmesriigis või piirkonnas ei ole viirust OsHV-1 μvar avastatud.
- (14) Selleks et tagada liikmesriikides ning viiruse OsHV-1 μvar varajaseks avastamiseks plaaniliste proovide võtmise ja testide kava kohaselt kogutud andmete võrreldavus, tuleks kehtestada teatavad nõuded asjaomaste programmide sisu kohta.
- (15) Täpse ja õigeaegse teabe olemasolu viiruse OsHV-1 μvar avastamise kohta liikmesriikides on olulise tähtsusega, et tagada uute taudide nõuetekohane tõrje. Seepärast peaksid liikmesriigid viivitamata teatama komisjonile ja teistele liikmesriikidele viiruse OsHV-1 μvar esimesest kinnitatud esinemisest nende territooriumil 2010. aastal.
- (16) Lisaks tuleks kasutada Interneti-põhiseid teabelehti, mis on koostatud kooskõlas komisjoni 31. oktoobri 2008. aasta otsuse 2009/177/EÜ (millega rakendatakse nõukogu direktiivi 2006/88/EÜ seoses seire- ja likvideerimisprogrammide ning liikmesriikide, tsoonide ja piirkondade taudivaba staatusega) ⁽²⁾ artikliga 10.
- (17) Selleks et tagada läbipaistvus ja kiire juurdepääs asjakohasele uude taudide käsitlevale teabele, peaksid liikmesriigid edastama Euroopa Komisjonile ja teistele liikmesriikidele teabe isoleeritud alade kohta, varem ohutusmeetmetega hõlmatud alade kohta, kus viiruse OsHV-1 μvar puudumine on tõendatud, ning viiruse OsHV-1 μvar varajaseks avastamiseks koostatud kavade kohta.
- (18) Kuna uute taudidega seotud küsimustes on endiselt väga palju ebamäärasid, tuleks käesolevas määruses sätestatud meetmeid kohaldada kuni 2010. aasta detsembri lõpuni.
- (19) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas toiduahela ja loomatervishoiu alalise komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Mõisted

Käesoleva määruse kohaldamisel tähendab viirus OsHV-1 μvar austrite herpesviiruse-1 (OsHV-1) genotüüpi, milles osalise nukleotiidjärjestuse andmete põhjal deletsiooni tagajärjel süstemaatiliselt puuduvad 12 aluspaari genoomi osas ORF 4, võrreldes viirusega OsHV-1 (GenBank # AY509253).

Artikkel 2

Proovide võtmine, testimine ja isoleeritud alade loomine

1. Kui täheldatakse suurte hiidaustrite (*Crassostrea gigas*) (edaspidi „suured hiidaustrid“) suurenenud suremust, on pädev asutus kohustatud:

- võtma proove vastavalt I lisa A osale;
- testima viiruse OsHV-1 μvar esinemist vastavalt I lisa B osas sätestatud diagnoosimeetodile.

⁽¹⁾ ELT L 337, 16.12.2008, lk 41.

⁽²⁾ ELT L 63, 7.3.2009, lk 15.

2. Kui lõike 1 punkti b kohaste testide tulemused kinnitavad viiruse OsHV-1 μvar esinemist, peab pädev asutus kehtestama isoleeritud ala. Kõnealuse ala loomisel analüüsitakse iga juhtumit eraldi, võttes arvesse I lisa C osas loetletud tegureid, mis võivad mõjutada taudi leviku ohtu.

3. Liikmesriigid teatavad komisjonile ja teistele liikmesriikidele viivitamata esimese isoleeritud ala kehtestamisest oma territooriumil 2010. aastal.

Artikkel 3

Artiklis 2 osutatud isoleeritud aladelt pärit suurte hiidaustrite turuleviimise nõuded

1. Artikli 2 lõike 2 kohaselt kehtestatud isoleeritud aladelt pärit suuri hiidaustreid ei tohi nimetatud alalt välja viia.

2. Erandina lõikest 1 võib suurte hiidaustrite saadetisi isoleeritud alalt välja viia järgmistel juhtudel:

a) kui saadetised on ette nähtud mõne teise isoleeritud ala jaoks, mis on kehtestatud artikli 2 lõike 2 kohaselt;

b) kui need on pärit isoleeritud ala sellisest piirkonnast (sh kasvatustest), kus ei ole täheldatud suremuse suurenemist, ning kui isoleeritud alal

i) on võetud proove vastavalt I lisa A osale ja

ii) tehtud teste viiruse OsHV-1 μvar esinemise tuvastamiseks vastavalt I lisa B osas sätestatud diagnoosimeetoditele, ning kõik tulemused on osutunud negatiivseks;

c) kui on ette nähtud, et enne inimtoiduks kasutamist tuleb austreid täiendavalt töödelda puhastuskeskustes, väljastuskeskustes või töötlevates ettevõtetes, mis on varustatud heitveekäitlussüsteemiga, mille kohta pädev asutus on kinnitanud, et süsteem

i) inaktiveerib ümbrisega viirused või

ii) vähendab haiguste looduslikesse vetesse leviku ohtu vastuvõetava tasemeni;

d) kui austrid on ette nähtud inimtoiduks ning seega pakitud ja märgistatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 853/2004⁽¹⁾ kohaselt ning

i) ei ole enam võimelised elama, kui nad viiakse tagasi keskkonda, kust nad on võetud, või

ii) on ette nähtud täiendavaks töötlemiseks ilma ajutise ladustamiseta töötlemiskohas;

e) kui täiendava töötlemiseta inimtoiduks ette nähtud austrid on pakendatud jaemüügi pakenditesse, mis vastavad määruse (EÜ) nr 853/2004 selliseid pakendeid käsitlevatele sätetele.

3. Lõike 2 punktides a ja b osutatud saadetistele, mis on ette nähtud kasvanduste või ülekandekeskuste jaoks, peab olema lisatud veterinaarsertifikaat, mis on täidetud vastavalt käesoleva määruse II lisas esitatud näidisele ning määruse (EÜ) nr 1251/2008 V lisa selgitustele.

Artikkel 4

Artiklites 2 ja 3 sätestatud meetmete tühistamine

Pädev asutus võib tühistada isoleeritud alade suhtes artikli 2 lõike 2 kohaselt võetud kontrollimeetmed ja austrite turuleviimise suhtes artikli 3 kohaselt seatud piirangud pärast seda, kui 15päevase intervalliga tehtud kaks järjestikust kontrolli kinnitavad, et suremus enam ei suurene.

Artikkel 5

Selliste suurte hiidaustrite turuleviimise nõuded, mis on pärit piirkondadest, mille suhtes on kehtestatud kontrollimeetmed viirusest OsHV-1 μvar põhjustatud suurte hiidaustrite suremuse suurenemise tõttu

1. Turule viidavad suured hiidaustrid, mis on pärit piirkondadest, kus kas 2009. või 2010. aastal kohaldati ohutusmeetmeid seoses suurte hiidaustrite suurenenud suremusega, mida põhjustas viirus OsHV-1 μvar, peavad vastama järgmistele tingimustele:

a) neil peab kaasas olema veterinaarsertifikaat, mis on täidetud vastavalt käesoleva määruse II lisas esitatud näidisele ning määruse (EÜ) nr 1251/2008 V lisa selgitustele, kui austrid

i) on ette nähtud liikmesriikide või piirkondade jaoks, mis on hõlmatud viiruse OsHV-1 μvar varajase avastamise kavaga ja kus viirust OsHV-1 μvar ei ole avastatud, ning

ii) on ette nähtud kas kasvatamiseks või ülekandekeskuste jaoks;

b) nad on pärit piirkondadest, kus viiruse OsHV-1 μvar puudumine on tõendatud I lisa A osa kohaselt võetud proovide ja tehtud testidega ning

c) nad vastavad sertifikaadi näidises sätestatud ja punktis a osutatud loomatervishoiunõuetele.

2. Lõike 1 punkti a alapunktis I osutatud kava viiruse OsHV-1 μvar varajaseks avastamiseks peab vastama järgmistele nõuetele:

a) kavast tuleb teatada toiduahela ja loomatervishoiu alalisele komiteele;

⁽¹⁾ ELT L 139, 30.4.2004, lk 55.

- b) asjaomane teatis peab vastama otsuse 2009/177/EÜ II lisa esitatud vormi punktidele 1, 5.1, 5.2, 5.3, 5.5, 5.9, 6 ja 7;
- c) kava peab hõlmama järgmist:
- i) proovide võtmist vastavalt I lisa A osale;
 - ii) testimist viiruse OsHV-1 μvar diagnoosimiseks vastavalt I lisa B osas sätestatud diagnoosimeetoditele.
3. Lõiget 1 hakatakse kohaldama üks nädal pärast toiduahela ja loomatervishoiu alalise komitee koosolekut, mille käigus teatati lõike 1 punkti a alapunktis i osutatud kavast.

Artikkel 6

Interneti-põhine teabeleht

1. Liikmesriigid teevad komisjonile ja teistele liikmesriikidele kättesaadavaks:
- a) isoleeritud alade loetelu ja asjaolud, mida võeti arvesse nende alade määramisel, sealhulgas teabe artikli 2 lõike 2 kohaselt kehtestatud alade geograafiliste piiride kohta;
 - b) selliste piirkondade loetelu, sealhulgas teabe asjaomaste alade geograafiliste piiride kohta,
 - i) mille suhtes 2009. aastal kohaldati ohutusmeetmeid seoses suurte hiidaustrite suurenunud suremusega, mida põhjustas viirus OsHV-1 μvar;

- ii) kus viiruse OsHV-1 μvar puudumist on tõendatud isoleeritud alalt võetud proovidega, mida on testitud vastavalt I lisa A ja B osale;

- c) teatise artikli 5 lõikes 2 osutatud kavade kohta, sealhulgas teabe asjaomaste alade geograafiliste piiride kohta.

2. Lõike 1 kohane teave peab olema ajakohastatud ja tehtud kättesaadavaks Interneti-põhistel teabelehtedel, mis on loodud kooskõlas komisjoni otsuse 2009/177/EÜ artikliga 10.

Artikkel 7

Aruanded

Liikmesriigid peavad esitama komisjonile aruande artikli 5 lõike 2 kohaselt teatatud kavade kohta hiljemalt 1. oktoobriks 2010.

Aruanne tuleb esitada vastavalt otsuse 2009/177/EÜ VI lisa esitatud vormile.

Artikkel 8

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 15. märtsist 2010 kuni 31. detsembrini 2010.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 2. märts 2010

Komisjoni nimel

president

José Manuel BARROSO

I LISA

A OSA

Proovide võtmine

1. Artikliga 2 ette nähtud proovide võtmine

Artiklis 2 osutatud proovid peavad sisaldama vähemalt 12 suure hiidaustri isendit. Loomade valikul võetakse prooviks nõrku, avanenud poolmetega või äsja surnud (mitte veel lagunenu) isendeid ning neid kogutakse piirkondadest, kus on täheldatud suremust.

2. Artikli 3 lõike 2 punktiga b, artikli 5 lõike 1 punktiga b ja artikli 5 lõikega 2 ettenähtud proovide võtmine

a) Artikli 3 lõike 2 punktis b osutatud proovid peavad sisaldama järgmist:

i) vastsete puhul: viis vähemalt 50 mg koondproovi, mis sisaldavad terviklikke loomi 4–8 päeva pärast viljastamist, iga saadeti peab sisaldama ka austrikarpi;

ii) vastsete puhul, mille pikkus on alla 6 mm: 30 proovi à 300 mg terviklikest loomadest, iga saadeti peab sisaldama ka austrikarpi;

iii) austrite puhul, mis on pikemad kui 6 mm: 150 isendit saadeti kohta.

Loomade valikul peavad kõik saadeti osad olema proovis esindatud proportsionaalselt. Kui leitakse nõrku, avanenud poolmetega või äsja surnud (mitte veel lagunenu) loomi, võetakse valimisse eelkõige selliseid loomi.

b) Artikli 5 lõike 2 kohaselt võetud proovid peavad sisaldama vähemalt 150 suurt hiidaustrit iga proovivõtu koha kohta. Proovid tuleb võtta kõikidest liikmesriigis või piirkonnas asuvatest kasvandustest või asjaomase kavaga hõlmatud kasvatuspiirkondadest.

Artikli 5 lõike 1 punkti b kohaselt võetud proovid peavad sisaldama vähemalt 150 suurt hiidaustrit iga piirkonna kohta.

Loomade valikul tuleb arvesse võtta järgmist:

— kui leitakse nõrku, avanenud poolmetega või äsja surnud (mitte veel lagunenu) loomi, võetakse valimisse eelkõige neid. Kui selliseid loomi ei esine, peab valim sisaldama alla aasta vanuseid terviklikke molluskeid;

— kui proove võetakse kasvandustest, kus tootmisprotsessis kasutatakse mitut veeallikat, peavad proovid sisaldama kõikidest veeallikatest pärit loomi, nii et kasvanduse kõik osad oleksid proovides esindatud proportsionaalselt;

— kui proove võetakse molluskikasvatuspiirkonnast, peavad need sisaldama loomi piisavast arvust (vähemalt kolm) proovivõtukohtadest, nii et molluskikasvatuspiirkonna kõik osad, sealhulgas molluskikasvatuspiirkonna looduslikud jõesängid, oleksid proovides esindatud proportsionaalselt. Proovivõtukohtade valikul tuleb arvesse võtta järgmisi olulisi tegureid: viiruse OsHV-1 μ var varasem esinemine piirkonnas, austrite tihedus, veevool, põhjareljeef ja tootmistavad.

c) Artikli 5 lõike 2 kohased proovid tuleb võtta sellel aastaajal, millal viiruse OsHV-1 μ var esinemissagedus liikmesriikides või piirkondades on teadaolevalt kõige suurem. Juhul kui sellised andmed puuduvad, tuleb proovid võtta kohe pärast seda, kui veetemperatuur tõuseb üle 16 °C, või aastaajal, millal veetemperatuur saavutab tavaliselt iga-aastase maksimumi.

d) Artikli 5 lõike 1 punkti b kohased proovid tuleb soovitatavalt võtta punktis c kirjeldatud aastaajal. Kui proove ei võeta nimetatud aastaajal, tuleb austreid enne testimist hoida tingimustes, mis on sarnased punktis c kirjeldatud aastaaja tingimustega ning sobilikud viiruse OsHV-1 μ var diagnoosimiseks.

B OSA

Viiruse OsHV-1 μ var avastamise diagnoosimeetodid1. *Kohaldamisala*

Käesolev menetlus hõlmab standardsete diagnoosimeetodite kirjeldust viiruse OsHV-1 μ var avastamiseks ja kindlaksmääramiseks polümeraasi ahelreaktsiooni (PCR) meetodil. Kõnealune meetod võimaldab eristada viirust OsHV-1 viirusest OsHV-1 μ var.

Selleks et optimeerida reaktsiooni tingimusi ning sobitada labori seadmeid ja tingimusi, võivad laborid vajaduse korral kohandada käesolevas lisas kirjeldatud meetodeid, tingimusel et saab tõendada samaväärset tundlikkust ja spetsiifilisust.

2. *Mõisted*

Viiruse OsHV-1 μ var määratlus on esitatud käesoleva määruse artiklis 1.

3. *Seadmed ja keskkonningimused*

Diagnostilisteks uuringuteks viiruse OsHV-1 μ var tuvastamiseks ja kindlaksmääramiseks polümeraasi ahelreaktsiooni (PCR) meetodil on vaja järgmisi keskkonningimusi ja vahendeid, mida kasutatakse tavaliselt PCR-katsete puhul:

— suletud kate, mis on varustatud UV-kiirgust tootva süsteemiga, et vältida võimalikku saastumist PCR-segu valmistamisel;

— kaks täiskomplekti pipette (2 μ l; 20 μ l; 200 μ l ja 1 000 μ l), esimene DNA ekstraheerimiseks ja teine PCR-segu ettevalmistamiseks;

— kolm pipetti: esimene (2 μ l) PCR-segu doseerimiseks, teine (20 μ l) EB-proovide võtmiseks ja kolmas (20 μ l) PCR-saaduste ülekandmiseks agarosgeelile;

— filtriga pipetiotsikud (2 μ l; 20 μ l; 200 μ l ja 1 000 μ l) DNA ekstraheerimiseks, PCR-segu ettevalmistamiseks ja proovide võtmiseks;

— pipetiotsikud (20 μ l) EB-proovide võtmiseks ja amplifikatsioonisaaduste ülekandmiseks agarosgeelile;

— termotsükler amplifitseerimiseks;

— horisontaalne elektroforeesisüsteem PCR-saaduste elektroforeesimiseks;

— UV-lambi alusplaat, et jälgida PCR-saadusi pärast agarosgeeli elektroforeesimist;

— geelil tekkinud kujutiste visualiseerimise süsteem.

Kõikide eespool kirjeldatud toimingute ajal peab laborant kandma kitlit ja kindaid. Kitlit ja kindaid on soovitatav vahetada pärast iga olulisemat toimingut – DNA ekstraheerimist, PCR-segu valmistamist, proovide võtmist, amplifitseerimist ja saaduste ülekandmist geelile.

Nimetatud toimingud on soovitatav teha eri ruumides. Eelkõige peaksid eri ruumides toimuma amplifitseerimine ja geelile ülekandmine/elektroforees ning DNA ekstraheerimine, PCR-segu valmistamine ja DNA määramine.

4. *Menetlus*4.1. *Proovi ettevalmistamine*

Elusalt või äsja surnud (mitte veel lagunenu) külmutatud austrilt ekstraheeritakse DNA.

Proove käsitletakse vastavalt nende suurusele:

- a) vastsete puhul: terviklikke loomi (sh austrikarpi) sisaldavatele 50 mg proovidele lisatakse 200 µl destilleeritud vett, segu purustatakse ja tsentrifuugitakse 1 000 g juures 1 minuti jooksul;
- b) vastsete puhul, mille pikkus on kuni 6 mm: terviklikke loomi (sh austrikarpi) sisaldavatele 300 mg proovidele lisatakse 1 200 µl destilleeritud vett, segu purustatakse ja tsentrifuugitakse 1 000 g juures 1 minuti jooksul;
- c) vastsete puhul, mille pikkus on 6–15 mm, purustatakse eraldi iga isend koos kõikide pehmete kudedega;
- d) üle 15 mm pikkuste loomade puhul eraldatakse lõpused ja mantel.

DNA ekstraheerimisel kasutatakse komplekti QIAamp® DNA Mini Kit (QIAGEN) ja järgitakse kudede testimise eeskirja.

Seejärel valmistatakse proovid ette järgmises järjekorras.

1. Punktides a ja b kirjeldatud näidiste puhul asetatakse 100 µl supernatanti ning punktides c ja d kirjeldatud näidiste puhul 10–50 mg kudesid mikrotsentrifuugi 1,5 ml katsutisse ning lisatakse 180 µl puhvrit ATL.
2. Lisatakse 20 µl proteinaasi K, segatakse pöörisesegajas ja inkubeeritakse temperatuuril 56 °C, kuni koed on täielikult lüüsunud (üleöö). Vajaduse korral, kui proovi on vaja ühtlustada, segatakse seda inkubeerimise ajal pöörisesegajas. Mikrotsentrifuugi 1,5 ml katsutit tsentrifuugitakse lühidalt, et eraldada korgilt tilgad.
3. Proovile lisatakse 200 µl puhvrit AL, segatakse pulseerivas pöörisesegajas 15 sekundit ja inkubeeritakse 10 minuti jooksul temperatuuril 70 °C. Mikrotsentrifuugi 1,5 ml katsutit tsentrifuugitakse lühidalt, et eraldada korgilt tilgad.
4. Proovile lisatakse 200 µl etanooli (96–100 %) ja segatakse pulseerivas pöörisesegajas 15 sekundit. Mikrotsentrifuugi 1,5 ml katsutit tsentrifuugitakse lühidalt, et eraldada korgilt tilgad.
5. Pärast 4. etappi saadud segu asetatakse ettevaatlikult komplekti QIAamp tsentrifuugitava kolonni (asub 2 ml katsutis) ilma kolonni servi niisutamata. Kork suletakse ja proovi tsentrifuugitakse 10 000 p/min 1 minuti jooksul. QIAamp tsentrifuugitav kolonn asetatakse puhtasse 2 ml katsutisse (komplektis) ja filtraati sisaldav katsuti visatakse ära.
6. QIAamp tsentrifuugitav kolonn avatakse ettevaatlikult ja lisatakse 500 µl puhvrit AW1 ilma kolonni servi niisutamata. Kork suletakse ja proovi tsentrifuugitakse 10 000 p/min 1 minuti jooksul. QIAamp tsentrifuugitav kolonn asetatakse puhtasse 2 ml katsutisse (komplektis) ja filtraati sisaldav katsuti visatakse ära.
7. QIAamp tsentrifuugitav kolonn avatakse ettevaatlikult ja lisatakse 500 µl puhvrit AW2 ilma tsentrifuugikatsuti servi niisutamata. Kork suletakse ja proovi tsentrifuugitakse täiskiirusel 14 000 p/min 3 minuti jooksul.
8. (Vajaduse korral) QIAamp tsentrifuugitav kolonn asetatakse puhtasse 2 ml katsutisse (ei ole komplektis) ja filtraati sisaldav katsuti visatakse ära. Proovi tsentrifuugitakse täiskiirusel 14 000 p/min 1 minuti jooksul.
9. QIAamp tsentrifuugitav kolonn asetatakse mikrotsentrifuugi puhtasse 1,5 ml katsutisse (komplektis) ja filtraati sisaldav katsuti visatakse ära. QIAamp tsentrifuugitav kolonn avatakse ettevaatlikult ja lisatakse 100 µl destilleeritud vett. Proovi inkubeeritakse 5 minutit toatemperatuuril ja tsentrifuugitakse seejärel 10 000 p/min 1 minuti jooksul.
10. Kontrollitakse ekstraheerimise kvaliteeti ja tõhusust (näiteks mõõdetakse OD [260 nm] spektrofotomeetriga või pärast elektroforeesi agarosgeelil).
11. Proovi lahjendatakse, et DNA lõppkontsentratsioon oleks 50–100 ng/µl.
12. Kuni PCR-analüüsi tulemuste saamiseni hoitakse DNA lahust temperatuuril 4 °C.

DNA ekstraheerimiseks võib kasutada ka teisi müügil olevaid komplekte, kui on tõendatud, et need annavad samasuguse tulemuse.

4.2. Polümeraasi ahelreaktsioon (PCR)

4.2.1. Reaktiivid:

- 10 X reaktsioonipuhver (Taq DNA polümeraasi komplektis);
- MgCl₂ (DNA polümeraasi komplektis) (25 mM);
- Taq DNA polümeraas (Goldstar, Eurogentec) 5 U/µl;
- dNTP (dATP, dCTP, dGTP, dTTT) Master Mix (20 mM) tuleb lahjendada 10 korda (2 mM) enne kasutamist;
- d H₂O (DNA- ja RNA-vaba destilleeritud vesi).

4.2.2. Praimerid

Kasutada tuleb järgmisi praimereid ⁽¹⁾:

CF (10 µM);

CR (10 µM).

4.2.3. PCR-segu

PCR-segu kõikide katsutite jaoks on järgmine:

	Katsuti maht	Lõppkontsentratsioon
Reaktsioonipuhver (10 X)	5 µl	1 X
MgCl ₂ (25 mM)	5 µl	2,5 mM
dNTP (2 mM)	5 µl	0,2 mM
CF (10 µM)	1 µl	0,2 µM
CR (10 µM)	1 µl	0,2 µM
Taq-polümeraas (5 U/µl)	0,5 µl	2,5 U
dH ₂ O	31,5 µl	

— Igasse katsutisse lisatakse 49 µl kõnealust PCR-segu.

— Igasse katsutisse lisatakse 1 µl ekstraheeritud DNAd (50–100 ng/µl).

4.2.4. Kontrollimine

Kasutatakse kaht tüüpi kontrollimist.

- Negatiivne kontroll sisaldab dH₂O (1 µl dH₂O; 49 µl PCR-segu). Negatiivse kontrolli eesmärk on tuvastada töökeskkonna võimalikku saastatust reaktiividega. Negatiivne kontroll tuleb teha iga 10 proovi järel või iga proovide partii järel.

⁽¹⁾ Kõnealuseid praimereid või nende kirjeldusi saab molluskihaiguste tuvastamise ühenduse referentlaborist (LGP-Ifremer, av de Mus de Loup, 17390 La Tremblade, Prantsusmaa).

- Positiivne kontroll sisaldab plasmiidset DNAd, mis sisaldab viiruse OsHV-1 teavat järjestust CF-CR. Kontrolli eesmärk on kontrollida PCR-reaktsiooni tõhusust. Iga PCR-analüüsi kohta tuleb teha üks positiivne kontroll. Positiivseid kontrolle saab ühenduse referentlaboritest.

4.2.5. Amplifitseerimine

Amplifitseerimiseks kasutatakse termotsüklerit.

- Esialgne denaturatsioon: 2 minutit temperatuuril 94 °C.
- Amplifitseerimine: 35 tsüklit (1 minut 94 °C, 1 minut 50 °C ja 1 minut 72 °C).
- Lõplik elongatsioon: 5 minutit temperatuuril 72 °C.

4.3. Elektroforees

4.3.1. Reaktiivid:

- 50 X TAE (selle võib osta kasutusvalmina):

Tris-alus (40 mM) 242 g;

Jää-äädikhape (40 mM) 57,1 ml;

Na₂EDTA·2H₂O (1 mM) 18,61 g;

d H₂O 1 liitri lahuse valmistamiseks;

Lahuse pH viiakse väärtuseni 8.

- Agarosgeel 2,5 % 1 X TAE:

Etiidumbromiid (0,5 µg/ml), lisatakse pärast geeli jahutamist.

- Sinine puhver:

Bromofenoolsinine 0,25 %;

Ksüleen-tsüanool FF 0,25 %;

Sahharoos 40 %.

Säilitatakse temperatuuril 4 °C.

Kasutatakse kuuekordselt lahustatuna (2 µl sinist proovipuhvrit 10 µl PCR-saaduse kohta).

- Molekulmassi marker:

SmartLadder SF (Eurogentec): kasutusvalmis molekulmassi marker, mis koosneb 9 korrapärase vahedega rajast pikkusega 100 – 1 000 aluspaari.

4.3.2. Agarosgeeli valmistamine

1. Kaalutakse 2,5 g agarooši, lisatakse 100 ml 1 X TAE ja kuumutatakse kuni segu sulamiseni.

2. Pärast lahuse jahutamist lisatakse 5 µl etiidiumbromiidi 100 ml agarosgeeli kohta, seejärel valatakse lahus kammidega varustatud alusplaadile (taskute vormimiseks).
3. Kui geel on tardunud, eemaldatakse kammid ja geel asetatakse horisontaalsesse elektroforeesüsteemi, milles on piisavalt reaktsioonipuhvrit 1 X TAE, et see kataks agarosgeeli täielikult.
4. 10 µl PCR-saadust segatakse 2 µl sinise puhvriga (6 X), mis on varem taskutesse pipeteeritud.
5. Üks tasku on ette nähtud molekulmassi markeri jaoks (5 µl).
6. Sõltuvalt geeliplaadi suuruselt ja paksusest kasutatakse foreesimisel pinget 50–150 volti ning forees kestab 30 minutit kuni 1 tund.
7. Geeli vaadeldakse UV-lambi all.

4.4. Tõlgendamine

Viiruse OsHV-1 µvar olemasolule proovis osutab vastava pikkusega riba (kui 157 aluspaari asemel on 173 aluspaari, osutab see viiruse OsHV-1 esinemisele) 2,5 % agarosgeelil, kui kõikide negatiivsete kontrollide vastused on negatiivsed ja kõikide positiivsete kontrollide vastused on positiivsed.

C OSA

Isoleeritud ala kindlaksmääramine

Artikli 2 lõikes 2 osutatud isoleeritud ala kindlaksmääramisel tuleb arvesse võtta järgmisi tegureid, mis mõjutavad taudi leviku ohtu:

- a) nakatunud molluskite arv, osatähtsus ja jaotus kasvandustes või molluskikasvatuspriirkondades;
- b) lähima kasvanduse või kasvatuspiirkonna kaugus ja kasvanduste tihedus;
- c) kaugus töötlevatest ettevõtetest; kokkupuude muude kasvanduste või kasvatuspiirkondadega;
- d) kasvandustes või kasvatuspiirkondades kasvatatavad liigid;
- e) nakatunud ja lähedal asuvates kasvandustes ja kasvatuspiirkondades kohaldatavad tootmisviisid ning
- f) hüdrodünaamilised tingimused ja muud identifitseeritud epidemioloogilise tähtsusega faktorid.

II LISA

Kasvanduste ja ülekandekeskuste jaoks ette nähtud suurte hiidaurite turuleviimise veterinaarsertifikaadi näidis

EUROOPA LIIT

Ühendusesisese kaubanduse sertifikaat

I osa: andmed saadetise kohta	I.1. Kauba saatja Nimi Aadress Postiindeks		I.2. Sertifikaadi viitenumber	I.2.a. Kohalik viitenumber		
			I.3. Pädev keskasutus			
			I.4. Pädev kohalik asutus			
	I.5. Kauba saaja Nimi Aadress Postiindeks		I.6.			
			I.7.			
	I.8. Päritoluriik	ISO kood	I.9.	I.10. Sihtriik	ISO kood	I.11.
	I.12. Päritolukoht/kogumiskoht Akvakultuuride kasvatamiseks nõusoleku saanud ettevõtte ☐ Muu ☐ Nimi Aadress Postiindeks Tunnustamise number		I.13. Sihtkoht Akvakultuuride kasvatamiseks nõusoleku saanud ettevõtte ☐ Muu ☐ Nimi Aadress Postiindeks Tunnustamise number			
	I.14. Laadimiskoht Postiindeks		I.15. Väljumiskuupäev ja -koht			
	I.16. Transpordivahend Lennuk ☐ Laev ☐ Raudteevagun ☐ Mootorsõiduk ☐ Muu ☐ Identifitseerimistunnused:		I.17. Vedaja Nimi Aadress Postiindeks Tunnustamise number Liikmesriik			
	I.18. Loomaliik/toode		I.19. Kauba kood (CN kood) 03.07		I.20. Arv/hulk	
	I.21.		I.22. Pakendite arv			
	I.23. Konteineri identifitseerimistunnus / plommi number		I.24. Pakendiliik			
	I.25. Loomad on sertifitseeritud kui / kaup sertifitseeritud Aretusloomad ☐ Ümberasustamine ☐					
	I.26. Transiit läbi kolmanda riigi ☐ Kolmas riik Väljumise koht Sisenemise koht		I.27. Transiit läbi liikmesriikide ☐ Liikmesriik Liikmesriik Liikmesriik			
I.28. Väljavedu ☐ Kolmas riik Väljumise koht		I.29.				
I.30.						
I.31. Loomade identifitseerimistunnused Liigid (Teaduslik nimetus) Kogus						

EUROOPA LIIT

Kasvanduste ja ülekandekeskuste jaoks ette nähtud suurte hiidaustrite turuleviimiseks

II osa: sertifitseerimine	II. Terviseteave	II.a. Sertifikaadi viitenumber	II.b.
	<p>(¹)(²)[II.1 Määruse (EL) nr 175/2010 artikli 2 kohaselt kindlaks määratud isoleeritud alalt pärit suurte hiidaustrite suhtes kohaldatavad nõuded</p> <p>Mina, allakirjutanud ametlik inspektor, tõendan, et käesoleva sertifikaadi I osas osutatud suured hiidaustrid:</p> <p>II.1.1 on pärit piirkonnast, mille suhtes kohaldatakse tauditõrjemeetmeid seoses suurte hiidaustrite suurenenud suremusega, mida põhjustas viirus OshV-1 µvar;</p> <p>(¹)[II.1.2 lubatakse turule viia vastavalt (EL) nr 175/2010 artikli 3 lõike 2 punktile a;]</p> <p>(¹)[II.1.2 on pärit isoleeritud ala piirkonnast, kus ei ole täheldatud suurenenud suremust, ning saadetsse kuuluvatest suurtest hiidaustritest on võetud proovid ja neid on testitud vastavalt määruse (EL) nr 175/2010 I lisale;]</p> <p>(¹)(³)[II.2 Nõuded, mida kohaldatakse viirusest OshV-1 µvar põhjustatud suurte hiidaustrite suurenenud suremuse tõttu kehtestatud ohutusmeetmete kohaldamise piirkondadest pärit suurte hiidaustrite suhtes, mis on ette nähtud liikmesriikidele või piirkondadele, mis on hõlmatud viiruse OshV-1 µvar varajase avastamise kavaga</p> <p>Mina, allakirjutanud ametlik inspektor, tõendan, et käesoleva sertifikaadi I osas osutatud suured hiidaustrid:</p> <p>II.2.1 on pärit kasvandusest või kasvatusalalt, kus vastavalt kasvanduse või kasvatusala andmetele ei ole täheldatud suremuse suurenemist;</p> <p>II.2.2 on pärit piirkonnast, kus viiruse OshV-1 µvar puudumine suurtel hiidaustritel on tõendatud määruse (EL) nr 175/2010 I lisa kohaste proovide võtmise ja testidega.]</p> <p>II.3 Transpordi- ja märgistamisnõuded</p> <p>Mina, allakirjutanud ametlik inspektor, tõendan, et:</p> <p>II.3.1 käesoleva sertifikaadi I osas osutatud suured hiidaustrid viibivad tingimustes, sealhulgas vee kvaliteet, mis ei muuda nende tervislikku seisundit;</p> <p>II.3.2 transpordimahuti on enne laadimist puhas ja desinfitseeritud või varem kasutamata ning</p> <p>II.3.3 saadets on identifitseerimiseks tähistatud loetava märgistusega konteineri välisküljel või eluskalade transpordiks ette nähtud laeva puhul kantud lasti manifesti koos käesoleva sertifikaadi I osa lahtrites I.8-I.13 esitatud asjakohase teabe ja järgmise märkusega:</p> <p>kas (¹)[„Suured hiidaustrid, mis on ette nähtud kas kasvatamiseks või ülekandekeskuste tarbeks sellistes piirkondades, mis on hõlmatud viiruse OshV-1 µvar varajase avastamise kavaga”]</p> <p>või (¹)[„Piirkonnast, mille suhtes kohaldatakse tauditõrjemeetmeid, pärit suured hiidaustrid, mis on ette nähtud kas kasvatamiseks või ülekandekeskuste tarbeks sellistes piirkondades, mille suhtes kohaldatakse tauditõrjemeetmeid”].</p>		
	<p>Märkused</p> <p>I osa</p> <p>— Lahter I.12: vajaduse korral kasutada kõnealuse kasvanduse või molluskikasvatuspriirkonna loanumbrit.</p> <p>— Lahter I.13: vajaduse korral kasutada kõnealuse kasvanduse või molluskikasvatuspriirkonna loanumbrit.</p> <p>— Lahtrid I.20 ja 1.31: koguse puhul esitada koguarv.</p> <p>— Lahter I.25: kasvanduste jaoks ette nähtud loomade puhul kasutada varianti „aretuseks”, ülekandealade jaoks ette nähtud loomade puhul „ülekandealade jaoks”.</p>		

EUROOPA LIIT

Kasvanduste ja ülekandekeskuste jaoks ette nähtud suurte hiidaustrite turuleviimiseks

II. Terviseteeve	II.a. Sertifikaadi viitenumber	II.b.
<p>II osa</p> <p>(¹) Mittevajalik maha tõmmata.</p> <p>(²) Lahter II.1 täidetakse suurte hiidaustrite saadetiste puhul, mis on pärit määruse (EL) nr 175/2010 artikli 2 lõike 2 kohaselt kindlaks määratud isoleeritud alalt ning mis lubatakse sellest piirkonnast välja kõnealuse määruse artikli 3 lõike 2 punkti a või b kohaselt.</p> <p>(³) Lahter II.2 täidetakse suurte hiidaustrite saadetiste puhul, mis vastavad määruse (EL) nr 175/2010 artikli 5 lõikele 1, on ette nähtud liikmesriikidele või piirkondadele, mis on hõlmatud viiruse OsHV-1 µvar varajase avastamise kavaga, ning on pärit piirkonnast, kus kohaldati ohutusmeetmeid seoses suurte hiidaustrite suurenenud suremusega.</p>		
<p>Ametlik veterinaararst või ametlik inspektor</p> <p>Nimi (trükitähedega):</p> <p>Kohalik veterinaarüksus:</p> <p>Kuupäev:</p> <p>Tempel:</p> <p>Kvalifikatsioon ja ametinimetus:</p> <p>LVU N°:</p> <p>Allkiri:</p>		

KOMISJONI MÄÄRUS (EL) nr 176/2010,

2. märts 2010,

millega muudetakse nõukogu direktiivi 92/65/EMÜ D lisa seemendusjaamade ja sperma säilitamise keskuste, embrüokogumis- ja -tootmisrühmade, hobuslaste, lammaste ja kitsede doonorloomade ning nimetatud liikide sperma, munarakkude ja embrüote käitlemise tingimuste osas

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

tiivi 92/65/EMÜ D lisa I peatüki I ja II jagu vastavalt muuta.

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 13. juuli 1992. aasta direktiivi 92/65/EMÜ, milles sätestatakse loomatervishoiu nõuded ühendusesiseseks kauplemiseks loomade, sperma, munarakkude ja embrüotega, mille suhtes ei kohaldata direktiivi 90/425/EMÜ A (I) lisas osutatud ühenduse erieeskirjades sätestatud loomatervishoiu nõudeid, ning nende impordiks ühendusse, (1) eriti selle artikli 22 esimest lõiku,

ning arvestades järgmist:

- (1) Direktiivis 92/65/EMÜ on sätestatud loomatervishoiu nõuded selliste loomade sperma, munarakkude ja embrüotega kauplemisele ning impordile ühendusse, kelle suhtes ei kohaldata selles direktiivis osutatud konkreetsete Euroopa Liidu õigusaktide loomatervishoiu nõudeid.
- (2) Selles on sätestatud hobuslaste, lammaste ja kitsede sperma kogumise keskuste (seemendusjaamade) heakskiitmise ja järelevalve tingimused.
- (3) Teatavates seemendusjaamades üksnes säilitatakse nimetatud liikidelt kogutud spermat. Seepärast on asjakohane kehtestada eraldi tingimused selliste keskuste ametlikuks heakskiitmiseks ja järelevalveks.
- (4) Nõukogu 14. juuni 1988. aasta direktiiv 88/407/EMÜ, milles on sätestatud koduveiste sperma ühendusesiseses kaubanduse ja impordi suhtes kohaldatavad loomatervishoiu nõuded, (2) sisaldab sperma säilitamise keskuste määratlust. Liidu õigusaktide järjepidevuse huvides tuleb käesolevas määruses käsitletavate loomade sperma säilitamise keskuste määratlemisel järgida kõnealust määratlust.
- (5) Lisaks on direktiivis 88/407/EMÜ sätestatud koduveiste sperma säilitamise keskuste heakskiitmise ja järelevalve tingimused. Nendest tingimustest tuleks juhinduda käesolevas määruses kavandatavate hobuslaste, lammaste ja kitsede sperma säilitamise keskuste heakskiitmise ja järelevalve tingimuste kehtestamisel. Seepärast tuleks direk-

- (6) Direktiivis 92/65/EMÜ (muudetud direktiiviga 2008/73/EÜ) (3) on sätestatud, et lammaste, kitsede, hobuslaste ja sigade munarakke ja embrüoid võivad võtta või toota liikmesriigi pädeva asutuse heakskiidetud kogumis- ja -tootmisrühmad.
- (7) Seepärast on direktiivi 92/65/EMÜ D lisas vaja sätestada kõnealuste kogumis- ja -tootmisrühmade heakskiitmise tingimused. Maailma Loomatervishoiu Organisatsiooni (OIE) maismaaloomade tervishoiu eeskirja 2009. aastal avaldatud 18. väljaanne sisaldab embrüote kogumise ja töötlemise valdkonnas praegu kehtivaid tehnoloogilisi ja rahvusvahelisi standardeid. Selle eeskirja peatükid 4.7, 4.8 ja 4.9 sisaldavad soovitusi *in vivo* meetodil ja *in vitro* teel saadud ning ka mikrotöödeldud embrüote kogumise ja töötlemise kohta. Neid soovitusi tuleks arvesse võtta direktiivi 92/65/EMÜ D lisa III peatüki kohaldamisel. Nimetatud jagusid tuleks seepärast vastavalt muuta.
- (8) Rahvusvaheline Embrüote Siirdamise Ühing (The International Embryo Transfer Society (IETS)) on rahvusvaheline organisatsioon ja ka professionaalne foorum, mis muu hulgas endendab embrüote tootmise teaduslikku aspekti ja koordineerib embrüote käitlemise ja dokumenteerimise menetluste standardimist rahvusvahelisel tasandil. IETS on aastaid töötanud selle nimel, et kehtestada praktilised ja teaduslikult põhjendatud menetlused, selleks et vältida haiguste ülekandmist embrüo siirdamisel doonorilt retsi-piendile. Kõnealused menetlused põhinevad suures ulatuses IETSi käsiraamatu kolmandas väljaandes esitatud ja hiljem maismaaloomade tervishoiu eeskirjas käsitletud embrüote käitlemise sanitaarmedoditel. Mõne haiguse puhul võivad IETSi soovitatud embrüote käitlemise meetodid asendada tavapäraseid ennetusmeetmeid, nagu doonorite diagnostiline testimine, kuid muudel juhtudel võib soovitatud meetodeid kasutada üksnes tavapäraste meetmete tõhustamiseks ja täiendamiseks.
- (9) Direktiiviga 92/65/EMÜ on samuti ette nähtud, et hobuslaste, lammaste ja kitsede doonorloomade sperma peab olema kogutud loomadelt, kes vastavad selle direktiivi D lisa II peatükis sätestatud tingimustele. Need tingimused tuleks doonortakkude, jäärade ja sokkude osas läbi vaadata, võttes arvesse maismaaloomade tervishoiu eeskirja peatükis 4.5 sätestatud rahvusvahelisi standardeid. Seepärast tuleks D lisa II peatüki A ja B jagu vastavalt muuta.

(1) EÜT L 268, 14.9.1992, lk 54.

(2) EÜT L 194, 22.7.1988, lk 10.

(3) ELT L 219, 14.8.2008, lk 40.

- (10) Käesoleva määruse kohaldamisel tuleb lammaste ja kitsede doonorloomade osas arvesse võtta Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta määrust (EÜ) nr 999/2001, millega sätestatakse teatavate transmissiivsete spongioossete entsefalopaatiate vältimise, kontrolli ja likvideerimise eeskirjad, ⁽¹⁾ komisjoni 31. märtsi 2006. aasta määrust (EÜ) nr 546/2006, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 999/2001 seoses skreipi kontrollimise programmide ja lisatagatistega, lubatakse erandeid otsuse 2003/100/EÜ teatavatest nõuetest ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1874/2003, ⁽²⁾ ning komisjoni 26. oktoobri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1266/2007 nõukogu direktiivi 2000/75/EÜ rakenduseeskirjade kohta seoses lammaste katarraalse palaviku tõrje, järelevalve, seire ja teatavate vastuvõtlikku liiki kuuluvate loomade liikumispiirangutega ⁽³⁾.
- (11) Käesoleva määruse kohaldamisel tuleb seoses antibiootikumide kasutamisega spermas või embrüote kogumis-, külmutamis- või säilitamissõotmetes võtta arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiivi 2001/82/EÜ veterinaarravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta ⁽⁴⁾.
- (12) Käesoleva määruse kohaldamisel emaste doonorsigade suhtes tuleb võtta arvesse komisjoni 21. veebruari 2008. aasta otsust 2008/185/EÜ Aujeszky haigusega seotud lisatagatiste kohta ühendusesiseses sigadega kauplemises ja Aujeszky haigust käsitleva teabe esitamise kriteeriumide kohta ⁽⁵⁾.
- (13) Direktiivis 92/65/EMÜ on sätestatud, et kaubelda võib üksnes teatavatele selle direktiiviga kehtestatud tingimustele vastava sperma, munarakkude ja embrüotega. Nimelt on seal sätestatud, et sperma kogumiseks ettenähtud täkid peavad läbima teatavad testid, sealhulgas hobuste nakkava kehvreresuse ja hobuste nakkava metriidi testid. Direktiivis 92/65/EMÜ on samuti sätestatud, et emased doonorloomad peavad selleks, et neilt saaks koguda munarakke ja embrüoid, vastama teatavatele tingimustele. Praegu ei ole siiski nõutud, et emaseid doonorloomi peaks testima hobuste nakkava kehvreresuse ja hobuste nakkava metriidi suhtes. Kuna puuduvad teaduslikud tõendid selle kohta, et nakatunud emaselt doonorloomalt saadud embrüo siirdamisega seotud ohtusid oleks võimalik kõrvaldada embrüote töötlemisega, tuleks hobuslaste munarakkude ja embrüotega kauplemise suhtes kehtestatud loomatervishoiunõudeid täiendada, nii et need hõlmaksid ka emaste doonorloomade testimist hobuste nakkava kehvreresuse ja hobuste nakkava metriidi suhtes. Seepärast tuleks D lisa II peatüki C jagu vastavalt muuta.
- (14) Seepärast tuleks direktiivi 92/65/EMÜ D lisa vastavalt muuta.
- (15) Käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas toiduahela ja loomatervishoiu alalise komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Direktiivi 92/65/EMÜ D lisa muudetakse vastavalt käesoleva määruse lisale.

Artikkel 2

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. septembrist 2010.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 2. märts 2010

Komisjoni nimel

president

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ EÜT L 147, 31.5.2001, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 94, 1.4.2006, lk 28.

⁽³⁾ ELT L 283, 27.10.2007, lk 37.

⁽⁴⁾ EÜT L 311, 28.11.2001, lk 1.

⁽⁵⁾ ELT L 59, 4.3.2008, lk 19.

LISA

Direktiivi 92/65/EMÜ D lisa asendatakse järgmisega:

„D LISA

I PEATÜKK

Seemendusjaamade, sperma säilitamise keskuste ja embrüokogumis- ja -tootmisrühmade suhtes kohaldatavad tingimused*I. Seemendusjaamade ja sperma säilitamise keskuste heakskiitmise tingimused*

1. Heakskiidu ja artikli 11 lõikes 4 osutatud veterinaar loa numbri saamiseks peab seemendusjaam:
 - 1.1. olema pädeva asutuse volitusel jaama veterinaararsti alalise järelevalve all;
 - 1.2. omama vähemalt:
 - a) lukustatavat loomade eluruumi ja vajaduse korral hobuslaste jaoks jalutusala, mis on füüsiliselt eraldatud sperma kogumise, töötlemise ja säilitamise ruumidest;
 - b) isolatsiooniruumi, millel puudub otseühendus loomade tavapärase eluruumidega;
 - c) ilma et see mõjutaks punktis 1.4 sätestatud nõudeid, sperma kogumise ruume, mis võivad olla kaitstud halbade ilmastikuolude eest ning millel on nii sperma kogumise kohas kui ka selle ümbruses libisemiskindel pinnakate kaitseks ohtlike vigastuste eest kukkumise korral;
 - d) eraldi ruumi varustuse puhastamiseks ja desinfitseerimiseks või steriliseerimiseks;
 - e) kogumisruumidest eraldi asuvat spermatöötlemisruumi ja alapunktis d osutatud puhastamisruumi, mis ei pea tingimata asuma samas kohas;
 - f) sperma säilitamise ruumi, mis ei pea tingimata asuma samas kohas;
 - 1.3. olema ehitatud või eraldatud nii, et on välistatud kokkupuude väljaspool jaama oleva karjaga;
 - 1.4. olema ehitatud nii, et kogu jaama (v.a ametiruumid ja hobuslaste jalutusala) oleks võimalik raskusteta puhastada ja desinfitseerida.
2. Heakskiidu saamiseks peab sperma säilitamise keskus:
 - a) juhul, kui säilitatakse rohkem kui ühelt liigilt kogutud spermat, mis on pärit käesoleva direktiivi kohaselt heakskiidetud seemendusjaamadest, või kui keskus säilitatakse embrüoid kooskõlas käesoleva direktiiviga, saada eraldi veterinaar loa numbri (osutatud artikli 11 lõikes 4) iga liigi kohta, mille spermat keskus säilitatakse;
 - b) olema pädeva asutuse volitusel jaama veterinaararsti alalise järelevalve all;
 - c) omama sperma ja/või embrüote säilitamiseks vajaliku sisseseadega säilitisruumi, mis on ehitatud nii, et see kaitseb tooteid ja sisseseadet halbade ilmastiku- ja keskkonnamõjude eest;
 - d) olema ehitatud nii, et on välistatud kokkupuude väljaspool jaama oleva karja või muude loomadega;
 - e) olema ehitatud nii, et kogu keskus (v.a ametiruumid ja hobuslaste jalutusala) oleks võimalik raskusteta puhastada ja desinfitseerida;
 - f) olema ehitatud nii, et kõrvaliste isikute juurdepääs on täiesti välistatud.

II. Seemendusjaamade ja säilituskeskuste järelevalve tingimused

1. Seemendusjaamades:

1.1. peab teostama järelevalvet, et tagada järgmiste nõuete täitmine:

- a) jaamades peetakse üksnes selle liigi loomi, kelle spermat kogutakse.

Jaamas võib pidada siiski ka muid koduloomi, tingimusel et nad ei põhjusta nakkusohtu loomadele, kelle spermat kogutakse, ja vastavad jaama veterinaararsti kehtestatud tingimustele.

Kui hobuslaste seemendusjaam asub samas kohas kunstliku seemenduse jaama või paarisjaamaga, võib emaseid hobuslasi ehk märasid ja kastreerimata isaseid hobuslasi ehk proovitakke ja sugutakke pidada tingimusel, et nad vastavad II peatüki I jao punktidele 1.1, 1.2, 1.3 ja 1.4;

- b) on tagatud, et jaama ei sisene kõrvalised isikud ja loaga külastajate puhul täidetakse jaama veterinaararsti kehtestatud nõudeid;
- c) värvatakse üksnes pädevaid töötajaid, kellel on piisav väljaõpe haiguste leviku takistamiseks vajalike desinfitseerimis- ja hügieenimeetodite osas;

1.2. peab teostama kontrolli, et tagada järgmiste nõuete täitmine:

- a) peetakse arvestust järgmiste andmete kohta:

i) iga jaamas oleva looma liik, tõug, sünnikuupäev ning identifitseerimine;

ii) loomade saabumine jaama ja sealt lahkumine;

iii) jaamas peetavate loomade haiguslugu ning kõik neile tehtud diagnostilised testid koos tulemustega, ravi ja vaktsineerimised;

iv) sperma kogumise ja töötlemise kuupäev;

v) sperma sihtkoht;

vi) sperma säilitamine;

- b) ühtegi jaamas peetavatest loomadest ei kasutata loomulikuks paaritamiseks vähemalt 30 päeva enne esimest sperma kogumist ega kogumisperioodi jooksul;

- c) sperma kogutakse, seda töödeldakse ja säilitatakse ainult selleks ettenähtud ruumides;

- d) kõik vahendid, mis puutuvad sperma kogumise ja töötlemise ajal kokku sperma või doonorloomaga, desinfitseeritakse või steriliseeritakse enne kasutamist nõuetekohaselt, välja arvatud uued, pärast kasutamist ära visatavad, st ühekordseks kasutamiseks ettenähtud vahendid.

Kui hobuslaste seemendusjaam asub samas kohas kunstliku seemenduse jaama või paarisjaamaga, tuleb rangelt eraldada kunstlikul seemendamisel või paaritamisel kasutatavad vahendid ja seadmed ning need vahendid ja seadmed, mis puutuvad kokku doonorloomade või teiste seemendusjaamas peetavate loomadega;

- e) sperma töötlemisel kasutatavad loomsed tooted, sh lahjendusvedelikud, lisandid ja täiteained, on saadud allikatest, mis ei kujuta ohtu loomade tervisele või mida on sellise ohu vältimiseks enne kasutamist töödeldud;

- f) külmutusaineid, mida sperma säilitamiseks kasutatakse, ei ole varem kasutatud muude loomset päritolu toodete puhul;

- g) säilitus- ja veoanumad desinfitseeritakse või steriliseeritakse nõuetekohaselt enne iga täitmist, välja arvatud uued, pärast kasutamist ära visatavad ehk ühekordseks kasutamiseks ettenähtud anumad;

- h) iga üksik spermadoos või iga edasiseks töötlemiseks ettenähtud värske sperma ejakulaat on kustumatult märgistatud nii, et on võimalik hõlpsasti kindlaks teha sperma kogumise kuupäev, doonorlooma liik, tõug ja identifitseerimine ning seemendusjaama loonumber;

1.3. peab riiklik veterinaararst tegema kontrollkäike paaritushooajal vähemalt kord aastas hooajalise paljunemisega loomade puhul ning kaks korda aastas mittehooajalise paljunemisega loomade puhul, et jälgida ja kontrollida vajaduse korral dokumentide, tavaparaste toimingute ja siseauditite põhjal kõiki heakskiitmise ja järelevalve tingimustega seotud küsimusi.

2. Sperma säilitamise keskustes:

2.1. peab teostama järelevalvet, et tagada järgmiste nõuete täitmine:

- a) keskuses säilitatava sperma kogumiseks kasutatud doonorloomade olukord peab vastama käesoleva direktiivi nõuetele;
- b) järgitakse punkti 1.1 alapunktides b ja c sätestatud nõudeid;
- c) peetakse arvestust kogu säilituskeskusesse saabuva ja keskusest väljuva sperma kohta;

2.2. peab teostama kontrolli, et tagada järgmiste nõuete täitmine:

- a) heakskiidetud spermasäilituskeskusesse võib tuua ainult heakskiidetud seemendusjaamast või säilitamise keskusest pärit ja kõigile tervishoiunõuetele vastavates tingimustes veetud spermat, mis ei ole puutunud kokku käesoleva direktiivi nõuetele mittevastava spermaga;
- b) spermat säilitatakse üksnes selleks ettenähtud ruumides ning rangeid hügieeninõudeid järgides;
- c) kõik vahendid, mis spermaga kokku puutuvad, välja arvatud ühekordsed vahendid, desinfitseeritakse või steriliseeritakse enne kasutamist nõuetekohaselt;
- d) säilitus- ja veoanumad, välja arvatud ühekordseks kasutamiseks ettenähtud anumad, desinfitseeritakse või steriliseeritakse enne iga täitmist nõuetekohaselt;
- e) külmutusaineid, mida sperma säilitamiseks kasutatakse, ei ole varem kasutatud muude loomset päritolu toodete puhul;
- f) iga üksik spermadoos on kustumatult märgistatud nii, et on võimalik hõlpsasti kindlaks teha sperma kogumise kuupäev, doonorlooma liik, tõug ja identifitseerimine ning seemendusjaama loanumber; iga liikmesriik edastab komisjonile ja teistele liikmesriikidele oma territooriumil kasutatava märgistuse tunnused ja vormi;

2.3. lubatakse erandina punkti 2.2 alapunkti a säilitada embrüoid, kui embrüod vastavad käesoleva direktiivi nõuetele ja neid hoitakse eraldi säilitusanumates;

2.4. peab riiklik veterinaararst tegema kontrollkäike vähemalt kaks korda kalendriaastas, et jälgida ja kontrollida vajaduse korral dokumentide, tavaparaste toimingute ja siseauditite põhjal kõiki heakskiitmise ja järelevalve tingimustega seotud küsimusi.

III. Embrüokogumis- ja -tootmisrühmade heakskiitmise ja järelevalve tingimused

1. Heakskiidu saamiseks peab iga embrüokogumisrühm vastama järgmistele nõuetele:

1.1. embrüoid peab koguma, töötleva ja säilitama kas rühma veterinaararst või tema vastutusel üks või mitu pädevat tehnilist töötajat, keda rühma veterinaararst on hügieenimeetodite ja -tehnika ning haigustõrjemetodite ja -põhimõtete osas välja õpetanud;

1.2. rühma veterinaararst vastutab rühma kõigi toimingute eest, sh ka selliste toimingute eest nagu:

- a) doonorlooma identifitseerimise ja terviseseisundi kontrollimine;
- b) doonorloomade tervishoid ja kirurgia;
- c) desinfitseerimine ja hügieenitoimingud;
- d) arvestuse pidamine järgmiste andmete kohta:
 - i) iga doonorlooma liik, tõug, sünnikuupäev ning identifitseerimine;
 - ii) doonorloomade haiguslugu ning kõik neile tehtud diagnostilised testid koos tulemustega, ravi ja vaktsineerimised;

- iii) ovotsüütide, munarakkude ja embrüote kogumise, töötlemise ja säilitamise koht ja kuupäev;
 - iv) embrüote identifikatsioon ja nende sihtkoha andmed, kui need on teada;
- 1.3. rühm kuulub riikliku veterinaararsti üldise järelevalve alla; veterinaararst teeb vähemalt kord kalendriaastas kontrollkäigu, et kontrollida vajaduse korral dokumentide, tavapäraste toimingute ja siseauditite põhjal embrüote kogumise, töötlemise ja säilitamise sanitaarõuete täitmist ning tegeleda kõigi heakskiitmise ja järelevalve tingimustega seotud küsimustega;
- 1.4. embrüote uurimiseks, töötlemiseks ja pakendamiseks peab rühma käsutuses olema püsi- või teisaldatav labor, mis sisaldab vähemalt tööpinda, optilist stereomikroskoopi ja vajadusel külmutusseadmeid;
- 1.5. püsilaboris peab olema:
- a) ruum, kus on võimalik embrüoid töödelda ning mis on füüsiliselt eraldatud alast, kus hoitakse doonorloomi kogumise ajal;
 - b) ruum või ala töövahendite puhastamiseks ja steriliseerimiseks (v.a juhul, kui kasutatakse ühekordse kasutusega vahendeid);
 - c) ruum embrüote säilitamiseks;
- 1.6. teisaldatav labor peab:
- a) olema sõiduki erivarustusega osas, mis koosneb kahest eraldi sektsioonist:
 - i) puhas sektsioon embrüote läbivaatamise ja käitlemise tarvis ja
 - ii) teine sektsioon seadmete ja materjalide jaoks, mida kasutatakse kokkupuutes doonorloomadega;
 - b) kasutama üksnes ühekordseks kasutamiseks ettenähtud vahendeid, välja arvatud juhul, kui on tagatud ühendus püsilaboriga, kus saab vahendeid steriliseerida ning embrüote kogumiseks ja töötlemiseks vajalikke vedelikke ja tooteid varuda;
- 1.7. hoonete ja laborite planeering ja asetus ning rühmade tegevus peab olema selline, et ei teki ristsaastumise ohtu;
- 1.8. rühma käsutuses olevad säilitusruumid peavad:
- a) sisaldama vähemalt ühte lukustatavat ruumi munarakkude ja embrüote säilitamiseks;
 - b) olema kergesti puhastatavad ja desinfitseeritavad;
 - c) omama pidevat arvepidamist kõikide munarakkude ja embrüote saabumise ja väljumise kohta;
 - d) omama munarakkude ja embrüote säilitusanumaid, mida hoitakse rühma veterinaararsti kontrolli all olevas ruumis, mida riiklik veterinaararst korrapäraselt kontrollib;
- 1.9. pädev asutus võib anda loa säilitada spermat punktis 1.8 osutatud säilitusruumides, kui sperma:
- a) vastab käesoleva direktiivi nõuetele lammaste, kitsede või hobuslaste osas või nõukogu 26. juuni 1990. aasta direktiivi 90/429/EMÜ (millega sätestatakse kodusigade sperma ühendusesise kaubanduse ja impordi korral kohaldatavad loomatervishoiu nõuded) ⁽¹⁾ nõuetele sigade osas;
 - b) on rühma tööks vajalikuna hoitud heakskiidetud embrüote säilitamise ruumides eraldi säilitusanumates.
2. Heakskiidu saamiseks peab iga embrüokogumisrühm vastama ka järgmistele lisanõuetele:
- 2.1. rühma liikmed on saanud piisava väljaõppe haiguskontrolli- ja laboratoorsete meetodite alal, eriti steriilsetes tingimustes tehtavate protseduuride tarvis;

⁽¹⁾ EÜT L 224, 18.8.1990, lk 62.

2.2. rühma käsutuses olev püsilabor peab:

- a) sisaldama asjakohaseid seadmeid ja ruume, sh eraldi ruume:
 - ovotsüütide eraldamiseks munasarjadest;
 - ovotsüütide, munarakkude ja embrüote töötlemiseks;
 - embrüote säilitamiseks;
- b) sisaldama laminaarvooluruumi või muid asjakohaseid ruume, kus saab teha kõiki steriilseid tingimusi nõudvaid tehnilisi toiminguid (munarakkude, embrüote ja sperma töötlemine).

Täielike hügieeniabinõude kasutamise korral võidakse spermat siiski tsentrifuugida väljaspool laminaarvoolu- või muid sarnaseid ruume;

2.3. kui ovotsüüte ja muid kudesid tuleb koguda tapamajas, peavad selle käsutuses olema sobivad seadmed, mis võimaldavad munasarju ja muid kudesid koguda ning hügieeniliselt ja ohutult töötuslaborisse transportida.

II PEATÜKK

Doonorloomade suhtes kohaldatavad tingimused

I. Doonortäkkude suhtes kohaldatavad tingimused

1. Doonortäkk, keda tahetakse kasutada sperma kogumiseks, peab jaama veterinaararsti kinnitusel vastama järgmistele nõuetele:

- 1.1. loomal ei ole vastuvõtmise ajal ega sperma kogumise päeval nakkushaiguste kliinilisi tunnuseid;
- 1.2. loom on pärit liikmesriigi või kolmanda riigi territooriumilt või piirkondadeks jaotamise korral liikmesriigi või kolmanda riigi sellise territooriumi osast ning veterinaarjärelevalve all olevast ettevõttest, mis vastavad direktiivi 90/426/EMÜ nõuetele;
- 1.3. looma on 30 päeva enne sperma kogumist peetud ettevõtetes, kus ühelgi hobuslasele ei ole kõnealuse ajavahemiku jooksul esinenud viirusarteriidi ega hobuste nakkava metriidi kliinilisi tunnuseid;
- 1.4. looma ei ole 30 päeva jooksul enne esimest sperma kogumist ega kogumisperioodi jooksul kasutatud loomulikuks paaritamiseks;
- 1.5. loomale on punktis 1.6 kehtestatud kava kohaselt pädeva asutuse heakskiidetud laboris tehtud järgmised testid ja väljastatud sellekohased tõendid:
 - a) agar-geel immuundifusioontest hobuste nakkava kehvreresuse suhtes (Cogginsi test) või ELISA test hobuste nakkava kehvreresuse suhtes; testi tulemus peab olema negatiivne;
 - b) viirusisolatsiooni test hobuste viirusarteriidi suhtes doonortäku kogu sperma alikvoodi puhul; testi tulemus peab olema negatiivne; testi ei pea tegema, kui seerumi neutralisatsiooni testil hobuste viirusarteriidi suhtes saadakse seerumilahjendusel 1/4 negatiivne tulemus;
 - c) test hobuste nakkava metriidi suhtes, mis on tehtud seitsmepäevase vahega kaks korda, eraldades haigus-tekitava *Taylorella equigenitalis*'e seemnepurske-eelsest vedelikust või spermaproovist ja genitaali-tampooniproovist, mis võetakse vähemalt kürvatupest, kusitist ja kusitilohust, ja mille kõik tulemused on negatiivsed;

1.6. loom peab läbima ühe järgmistest testimiskavadest:

- a) kui doonortäkk viibib püsivalt seemendusjaamas vähemalt 30 päeva enne esimest sperma kogumist ja kogumisperioodi jooksul ning ükski hobuslane ei puutu seemendusjaamas otseselt kokku doonortäkkust halvema tervisliku seisundiga hobuslasega, kasutatakse punktis 1.5 nõutavate testide tegemiseks doonortäkkult enne esimest sperma kogumist, kuid vähemalt 14 päeva pärast eespool nimetatud vähemalt 30päevase perioodi algust võetud proove;

- b) kui doonortäkk viibib seemendusjaamas vähemalt 30 päeva enne esimest sperma kogumist ja kogumisperioodi jooksul, kuid võib vahetevahel jaama veterinaararsti vastutusel jaamast lahkuda kuni 14 päevasteks perioodideks ning/või kui teised hobuslased puutuvad seemendusjaamas otseselt kokku halvema tervisliku seisundiga hobuslastega, tehakse punktis 1.5 nõutud testid doonortäkkudele kogutud proovidega järgmiselt:
- i) vähemalt kord aastas paaritushooaja algul või enne esimest spermakogumist, kuid vähemalt 14 päeva pärast vähemalt 30päevase jaamas viibimise algust ning
 - ii) spermakogumisperioodil järgmiselt:
 - punkti 1.5 alapunktis a nõutud testi puhul: a) vähemalt iga 90 päeva järel;
 - punkti 1.5 alapunktis b nõutud testi puhul: b) vähemalt iga 30 päeva järel, välja arvatud juhul, kui üle aasta tehtava viirusisolatsioonitestingiga on tehtud kindlaks, et seropositiivne täkk ei ole hobuste viirusarteriidi levitaja, ning
 - punkti 1.5 alapunktis c nõutud testi puhul: c) vähemalt iga 60 päeva järel;
- c) kui doonortäkk ei vasta punktide a ja b nõuetele ja/või kui spermat kogutakse sügavkülmutatud spermaga kauplemiseks, tehakse punktis 1.5 nõutud testid doonortäkkudele kogutud proovidega järgmiselt:
- i) vähemalt kord aastas paaritushooaja algul;
 - ii) III peatüki I jao punkti 1.3 alapunktis b sätestatud säilitusperioodil ja enne sperma jaamast äraviimist või kasutamist; proovid peavad olema võetud mitte varem kui 14 päeva ja mitte hiljem kui 90 päeva pärast spermakogumisperioodi algust.

Erandina punktist ii ei nõuta kogumisperioodijärgset proovivõtmist ja viirusarteriidi suhtes testimist (vastavalt punkti 1.5 alapunktile b juhul, kui üle aasta tehtava viirusisolatsioonitestingiga on tehtud kindlaks, et seropositiivne täkk ei ole hobuste viirusarteriidi levitaja;

- 1.7. kui mõne punktis 1.5 nõutud testi tulemus on positiivne, doonortäkk isoleeritakse ja temalt alates viimase negatiivse tulemusega testi kuupäevast kogutud spermat ei lasta kaubandusse; erandiks on hobuste viirusarteriit, mille puhul võib kaubelda spermaga ejakulaatidest, mis on läbinud viirusisolatsiooni testi negatiivse tulemusega.

Spermat, mis on seemendusjaamas kõigilt teistelt täkkudele kogutud pärast kuupäeva, mil võeti viimane mõnel punktis 1.5 nõutud testil negatiivse tulemuse andnud proov tuleb hoida eraldi säilitusanumas ja mitte lubada kaubandusse enne, kui seemendusjaama sanitaarseisund on taastatud ja on korraldatud ametlik uurimine, et välistada säilitatud spermas punktis 1.5 nimetatud haiguste tekitajate esinemine;

- 1.8. spermat, mis on täkkudele kogutud seemendusjaamas, mille suhtes kohaldatakse keeldu vastavalt direktiivi 90/426/EMÜ artiklitele 4 või 5, tuleb hoida eraldi säilitusanumas ja seda ei tohi lubada kaubandusse enne, kui riiklik veterinaararst on kooskõlas direktiiviga 90/426/EMÜ kinnitanud, et seemendusjaama sanitaarseisund on taastatud, ning on korraldatud nõuetekohased ametlikud uurimised, et välistada säilitatud spermas kõnealuse direktiivi A lisas loetletud haiguste tekitajate esinemine.

II. Isaste doonorlammaste ja -kitsede suhtes kohaldatavad tingimused

1. Kõik seemendusjaama vastuvõetavad lambad ja kitsed peavad vastama järgmistele nõuetele:

- 1.1. nad on läbinud vähemalt 28päevase karantiini päeva asutuse poolt spetsiaalselt sel otstarbel heakskiidetud ruumides (karantiiniruumides), kus viibivad üksnes vähemalt samaväärse tervisliku seisundiga loomad;
- 1.2. nad on saanud karantiiniruumidesse lamba- või kitsekasvatustevõtetest, mis on ametlikult brutselloosivabad vastavalt direktiivi 91/68/EMÜ artiklile 2, ning ei tohi varem olla viibinud brutselloosi osas halvema sanitaarseisundiga ettevõttes;

1.3. nad on pärit ettevõttest, kus nad on 60päevase perioodi jooksul enne nende karantiiniruumidesse paigutamist läbinud nakkava epididümiidi (*Brucella ovis*) seroloogilise testi vastavalt direktiivi 91/68/EMÜ D lisale või mis tahes muu dokumenteeritult samaväärse spetsiifilisuse ja tundlikkusega testi;

1.4. nad on läbinud testid, milleks kasutatakse loomadelt 28 päeva jooksul enne punktis 1.1 nimetatud karantiiniaja algust võetud vereproovi ja mille tulemused peavad olema negatiivsed (välja arvatud punkti c alapunktis ii nimetatud Borderi haiguse testi puhul); nimetatud testid on järgmised:

- a) seroloogiline test brutselloosi (*Brucella melitensis*) avastamiseks vastavalt direktiivi 91/68/EMÜ C lisale;
- b) seroloogiline test lammaste epididümiidi (*Brucella ovis*) avastamiseks vastavalt direktiivi 91/68/EMÜ D lisale või mis tahes muu dokumenteeritult samaväärse spetsiifilisuse ja tundlikkusega test;
- c) lammaste Borderi haiguse avastamiseks:
 - i) viirusisolatsioonitest või viiruse antigeeni test ja
 - ii) seroloogiline test antikehade olemasolu või puudumise kindlakstegemiseks (antikehade test).

Pädev asutus võib anda loa kasutada käesolevas punktis osutatud testide teostamiseks karantiiniruumis kogutud proove. Kui selline luba antakse, ei või punktis 1.1 osutatud karantiiniaeg alata enne proovide võtmise kuupäeva. Kui mõne käesolevas punktis loetletud testi tulemus osutub positiivseks, viiakse asjaomane loom kohe karantiiniruumist ära. Rühmaviisilise isoleerimise korral ei või punktis 1.1 osutatud karantiiniaeg ülejäänud loomade puhul alata enne, kui positiivsete testitulemustega loom on ära viidud;

1.5. nad on läbinud testid, milleks kasutatakse loomadelt punktis 1.1 nimetatud karantiiniajal, kuid vähemalt 21 päeva jooksul pärast karantiiniruumi paigutamist võetud proove ja mille tulemused peavad olema negatiivsed; nimetatud testid on järgmised:

- a) seroloogiline test brutselloosi (*Brucella melitensis*) avastamiseks vastavalt direktiivi 91/68/EMÜ C lisale;
- b) seroloogiline test lammaste epididümiidi (*Brucella ovis*) avastamiseks vastavalt direktiivi 91/68/EMÜ D lisale või mis tahes muu dokumenteeritult samaväärse spetsiifilisuse ja tundlikkusega test;

1.6. nad on läbinud punkti 1.4 alapunkti c alapunktides i ja ii nimetatud Borderi haiguse testi, milleks kasutatakse loomadelt punktis 1.1 nimetatud karantiiniajal, kuid vähemalt 21 päeva jooksul pärast karantiiniruumi paigutamist võetud proove.

Seemendusjaama võib vastu võtta loomi (seronegatiivseid või seropositiivseid) ainult juhul, kui nad enne karantiiniruumi paigutamist olid seronegatiivsed ja neil ei teki serokonversiooni.

Kui serokonversioon tekib, hoitakse kõiki seronegatiivseks jäänud loomi karantiinis pikemat aega, kuni ühelgi loomal ei ole serokonversiooni tekkinud kolme nädala jooksul.

Seropositiivsed loomad lubatakse seemendusjaama vastu võtta juhul, kui punkti 1.4 alapunkti c alapunktis i osutatud testi tulemus on negatiivne.

2. Loomi võib seemendusjaama vastu võtta üksnes jaama veterinaararsti otsese loaga. Kõik loomade liikumised nii seemendusjaama kui ka jaamast välja tuleb registreerida.

3. Ühelgi seemendusjaama vastuvõetud loomal ei tohi vastuvõtmise päeval ilmnedu kliinilisi haigustunnuseid.

Ilma et see mõjutaks punkti 4 kohaldamist, peavad karantiiniruumid, millest loomad saabuvad, vastama loomade seemendusjaama lähetamise päeval järgmistele tingimustele:

- a) need asuvad 10 km raadiusega alal, kus viimase 30 päeva jooksul ei ole esinenud suu- ja sõrataudi;
- b) neis ei ole viimased kolm kuud esinenud suu- ja sõrataudi ning brutselloosi;
- c) neis ei ole viimased 30 päeva esinenud teatamiskohustuslikke loomataude (määratletud direktiivi 91/68/EMÜ artikli 2 lõike b punktis 6).

4. Loomi võib viia ühest heakskiidetud seemendusjaamast teise sama sanitaarseisundiga jaama ilma isolatsioonita või testideta, kui üleviimine toimub otse ning tingimusel, et punktis 3 sätestatud tingimused on täidetud ja loomade liikumisele eelnenud 12 kuu jooksul on tehtud punktis 5 osutatud tavapärased testid. Asjaomane loom ei tohi otseselt ega kaudselt kokku puutuda halvemas tervislikus seisundis sõralistega ning kasutatav veovahend tuleb enne kasutamist desinfitseerida. Kui looma üleviimine ühest seemendusjaamast teise toimub liikmesriikide vahel, tuleb järgida direktiivi 91/68/EMÜ.
5. Testid, mis kõik heakskiidetud seemendusjaamas peetavad lambad ja kitsed peavad vähemalt kord kalendriaastas läbima ja mille tulemused peavad olema negatiivsed, on järgmised:
 - a) seroloogiline test brutselloosi (*Brucella melitensis*) avastamiseks vastavalt direktiivi 91/68/EMÜ C lisale;
 - b) seroloogiline test lammaste epididümiidi (*Brucella ovis*) avastamiseks vastavalt direktiivi 91/68/EMÜ D lisale või mis tahes muu dokumenteeritud samaväärse spetsiifilisuse ja tundlikkusega test;
 - c) antikehade test Borderi haiguse avastamiseks (vt punkti 1.4 alapunkti c alapunkt ii), mille läbivad ainult seronegatiivsed loomad.
6. Kõik käesolevas jaos kirjeldatud testid tehakse heakskiidetud laboris.
7. Kui mõne punktis 5 osutatud testi tulemus on positiivne, tuleb asjaomane loom isoleerida ning temalt pärast viimast negatiivse tulemusega testi kogutud spermat ei tohi lubada kaubandusse.

Esimeses lõigus osutatud loom tuleb jaamast eemaldada, v.a Borderi haiguse puhul, mil tehakse punkti 1.4 alapunkti c alapunktis i osutatud test, mille tulemus peab olema negatiivne.

Spermat, mis on seemendusjaamas kõigilt teistelt loomadelt kogutud pärast kuupäeva, mil võeti viimane mõnel punktis 5 nõutud testil negatiivse tulemuse andnud proov, tuleb hoida eraldi säilitusanumas ja mitte lubada kaubandusse enne, kui seemendusjaama sanitaarseisund on taastatud ja on korraldatud ametlik uurimine, et välistada säilitatud spermas punktis 5 nimetatud haiguste tekitajate esinemine.
8. Sperma peab olema saadud loomadelt:
 - a) kellel ei ole sperma võtmise päeval kliinilisi haigustunnuseid;
 - b) kes 12 kuu jooksul enne spermakogumise kuupäeva:
 - i) on suu- ja sõrataudi vastu vaktsineerimata või
 - ii) on sperma kogumisele eelneva vähemalt 30päevase perioodi jooksul vaktsineeritud suu- ja sõrataudi vastu; sellisel juhul tehakse vähemalt 5 %-le (vähemalt viis kõrt) igast kogumist suu- ja sõrataudi viirusisolatsiooni test, mille tulemused peavad olema negatiivsed;
 - c) on viibinud heakskiidetud seemendusjaamas pidevalt vähemalt sperma kogumisele eelneva 30 päeva jooksul, kui tegemist on värske sperma kogumisega;
 - d) vastavad direktiivi 91/68/EMÜ artiklites 4, 5 ja 6 sätestatud nõuetele;
 - e) on juhul, kui neid on peetud artikli 11 lõike 2 esimeses taandes osutatud ettevõtetes, läbinud 30 päeva jooksul enne spermakogumise algust järgmised testid, mille tulemused on olnud negatiivsed:
 - i) seroloogiline test brutselloosi (*Brucella melitensis*) avastamiseks vastavalt direktiivi 91/68/EMÜ C lisale;
 - ii) seroloogiline test lammaste epididümiidi (*Brucella ovis*) avastamiseks vastavalt direktiivi 91/68/EMÜ D lisale või mis tahes muu dokumenteeritud samaväärse spetsiifilisuse ja tundlikkusega test;
 - iii) lammaste Borderi haiguse test;
 - f) keda ei kasutata loomulikuks paaritamiseks vähemalt 30 päeva enne esimest spermakogumist ega punktides 1.5 ja 1.6 või punktis e osutatud esimese proovi võtmisest kuni kogumisperioodi lõpuni.

9. Spermat, mis on isastelt doonorlammastelt ja -kitsedelt kogutud artikli 11 lõikes 2 osutatud seemendusjaamas või ettevõttes, mille suhtes kohaldatakse loomatervishoiuga seotud põhjustel keeldu vastavalt direktiivi 91/68/EMÜ artiklile 4, tuleb hoida eraldi säilitusanumas ja mitte lubada kaubandusse enne, kui riiklik veterinaararst on kooskõlas direktiiviga 91/68/EMÜ kinnitanud, et seemendusjaama või ettevõtte sanitaarseisund on taastatud, ning on korraldanud nõuetekohased ametlikud uurimised, et välistada spermas direktiivi 91/68/EMÜ B lisa I jaos loetletud haiguste tekitajate esinemine.

III PEATÜKK

Sperma, munarakkude ja embrüote suhtes kohaldatavad nõuded

I. Sperma kogumise, töötlemise, säilitamise ja transportimise tingimused

- 1.1. Juhul kui spermale on lisatud iga milliliitri kohta antibiootikume või nende segusid, mille baktereid hävitav toime on vähemalt samaväärne kui järgmistel segudel: gentamütsiin (250 µg), tülosiin (50 µg), linkomütsiin-spektinomütsiin (150/300 µg); penitsilliin (500 IU), streptomütsiin (500 µg), linkomütsiin-spektinomütsiin (150/300 µg) või amikatsiin (75 µg) ja divekatsiin (25 µg), siis tuleb lisatud antibiootikumide nimetused ja kontsentratsioon märkida artikli 11 lõike 2 neljandas taandes osutatud veterinaarsertifikaadile, ilma et see mõjutaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2001/82/EÜ⁽¹⁾ kohaldamist.
- 1.2. Kõik sperma kogumisel, töötlemisel, säilitamisel või külmutamisel kasutatud vahendid tuleb enne kasutamist nõuetekohaselt desinfitseerida või steriliseerida, v.a ühekordselt kasutatavad vahendid.
- 1.3. Külmutatud sperma:
- a) pannakse säilitusanumatesse:
- i) mis on enne kasutamist puhastatud ja desinfitseeritud või steriliseeritud või on ühekordselt kasutatavad;
- ii) kus kasutatakse külmutusainet; anumad ei tohi eelnevalt kasutada loomsete toodete hoidmiseks;
- b) säilitatakse enne lähetamist või kasutamist heakskiidetud tingimustes vähemalt 30 päeva alates kogumise kuupäevast.
- 1.4. Kaubanduseks ettenähtud sperma:
- a) tuleb vedada sihtliikmesriiki transportanumates, mis on enne kasutamist puhastatud ja desinfitseeritud või steriliseeritud või on ühekordselt kasutatavad ning mis on enne heakskiidetud seemendusjaamadest või säilituskeskustest lähetamist pitseeritud ja nummerdatud;
- b) peab olema märgistatud nii, et kõrte ja muude pakendite numbrid langevad kokku artikli 11 lõike 2 neljandas taandes osutatud veterinaarsertifikaadile ja säilitamiseks ja transpordiks kasutatavale anumale kantud numbriga.

II. Munarakkude ja embrüote suhtes kohaldatavad tingimused

1. *In vivo* meetodil saadud embrüote kogumine ja töötlemine

In vivo meetodi puhul saadakse embrüod käesoleva direktiivi nõuetele vastava spermaga kunstliku viljastamise tulemusel; need kogutakse, töödeldakse ja ladustatakse vastavalt järgmistele nõuetele:

- 1.1. heakskiidetud embrüokogumiserühm kogub ja töötleb embrüoid nii, et need ei puutuks kokku ühegi muu embrüosaadetisega, mis ei vasta käesoleva direktiivi nõuetele;
- 1.2. embrüoid kogutakse ruumis, mis on muudest selle keskuse või ettevõtte ruumidest eraldatud; see on heas seisukorras ja ehitatud materjalidest, mis võimaldavad seda kerge vaevaga korralikult puhastada ja desinfitseerida;
- 1.3. embrüoid töödeldakse (uuritakse, pestakse, käsitsetakse ja pakendatakse tähistatud ja steriliseeritud kõrtesse, ampullidesse või muudesse pakenditesse) kas püsi- või teiseldatavas laboris, mis vastuvõtlike liikide puhul asuvad alal, kus viimase 30 päeva jooksul ei ole 10 km raadiuses esinenud suu- ja sõrataudi puhanguid;
- 1.4. kõik vahendi, mida kasutatakse sperma kogumiseks, töötlemiseks, pesemiseks, külmutamiseks ja säilitamiseks, tuleb enne kasutamist nõuetekohaselt steriliseerida, puhastada ja desinfitseerida vastavalt IETSi käsiraamatule⁽²⁾ või peavad need olema ette nähtud ühekordselt kasutamiseks;

⁽¹⁾ EÜT L 311, 28.11.2001, lk 1.

⁽²⁾ Rahvusvahelise Embrüote Siirdamise Ühingu käsiraamat „A procedural guide and general information for the use of embryo transfer technology emphasising sanitary procedures”, avaldanud Rahvusvaheline Embrüote Siirdamise Ühing, 1111 North Dunlap Avenue, Savoy, Illinois 61874 USA (<http://www.iets.org/>).

- 1.5. embrüote kogumiseks, töötlemiseks, pesemiseks ja säilitamiseks ettenähtud söötmetes ja lahustes kasutatavad loomset päritolu bioloogilised tooted ei tohi sisaldada patogeenseid mikro-organisme. Embrüote kogumiseks, külmutamiseks ja säilitamiseks ettenähtud söötmed ja lahused steriliseeritakse heakskiidetud meetodeid kasutades vastavalt IETSi käsiraamatule ning neid käideldakse nii, et nende steriilsus säilib. Antibiootikume võib vajadusel lisada kogumiseks, töötlemiseks, pesemiseks ja säilitamiseks ettenähtud söötmetele vastavalt IETSi käsiraamatule;
 - 1.6. külmutusaineid, mida embrüote säilitamiseks kasutatakse, ei või eelnevalt kasutada muude loomset päritolu toodete puhul;
 - 1.7. iga embrüot sisaldav kõrs, ampull või muu pakend peab olema selgesti märgistatud vastavalt IETSi käsiraamatuga ette nähtud standardsüsteemile;
 - 1.8. embrüoid peab pesema vastavalt IETSi käsiraamatule; nende läbipaistev osa peab olema terve nii vahetult enne kui ka pärast pesemist. Standardset pesemismeetodit muudetakse, et lisada ensüümi trüpsiiniga pesemine vastavalt IETSi käsiraamatule, kui on nõutud teatavate viiruste inaktiveerimine või kõrvaldamine;
 - 1.9. erinevatelt doonorloomadelt saadud embrüoid ei või koos pesta;
 - 1.10. iga embrüo läbipaistva osa kogu pinda tuleb kontrollida vähemalt 40 kordse suurenduse all ning see peab olema terve ja lisaainetest puhas;
 - 1.11. punktis 1.10 sätestatud kontrolli edukalt läbinud embrüod pannakse steriilse kõrre, ampulli või muu vastavalt punktile 1.7 märgistatud pakendi sisse ning pitseeritakse viivitamata;
 - 1.12. iga embrüo külmutatakse vajadusel võimalikult kiiresti ning säilitatakse kohas, mis on rühma veterinaararsti kontrolli all;
 - 1.13. iga kogumisrühm peab korrapäraselt esitama oma tegevusest tulenevate loputusvedelike, pesuvedelike, kõlbmatute embrüote ja munarakkude proovid, et neid ametlikult kontrollida bakteriaalse ja viirusliku saastatuse suhtes;
 - 1.14. iga embrüokogumisrühm säilitab dokumentatsiooni embrüokogumisega seotud tegevuse kohta kaks aastat pärast embrüote kaubandusse või impordiks suunamist; see sisaldab järgmist teavet:
 - a) asjaomaste doonorloomade tõug, iga ja identifitseerimine;
 - b) rühma kogutud embrüote kogumise, töötlemise ja säilitamise koht;
 - c) embrüote identifitseerimine koos teabega saadetise saaja kohta.
2. Munarakkude, munasarjade ja muude kudede kogumine ja töötlemine, et toota embrüoid *in vitro* meetodil.
- In vitro* viljastamiseks ja/või *in vitro* keskkonnas kasutatavate munarakkude, munasarjade ja muude kudede kogumise ja töötlemise suhtes kohaldatakse punktides 1.1–1.14 sätestatud tingimusi *mutatis mutandis*. Lisaks kohaldatakse järgmisi tingimusi:
- 2.1. pädev asutus, kelle alluvuses doonorloomade päritoluettevõtted tegutsevad, on kursis nende seisukorraga;
 - 2.2. kui munasarju ja muid kudesid kogutakse tapamajas (nii üksikute loomade kui ka loomapartiide puhul), peab tapamaja olema ametlikult heaks kiidetud vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrusele (EÜ) nr 854/2004, millega kehtestatakse erieeskirjad inimtoiduks ettenähtud loomsete saaduste ametlikuks kontrollimiseks, ⁽¹⁾ ning tegutsema veterinaararsti järelevalve all, kelle ülesanne on tagada potentsiaalsete doonorloomade surmaeelsete ja -järgsete uuringute teostamine ning kinnitada, et neil ei esine asjaomaste loomadele edasi kanduvate nakkushaiguste sümptomeid. Tapamaja peab vastuvõtlike liikide puhul asuma alal, kus viimase 30 päeva jooksul ei ole 10 km raadiuses esinenud suu- ja sõrataudi;
 - 2.3. munasarjade partiid tuuakse laborisse töötlemisele üksnes pärast doonorlooma surmajärgse uuringu lõpetamist;
 - 2.4. munarakkude ja muude kudede eraldamiseks ja transpordiks kasutatud seadmed puhastatakse ja desinfitseeritud või steriliseeritud enne kasutamist ega kasutata mingil muul otstarbel.

⁽¹⁾ ELT L 139, 30.4.2004, lk 206.

3. *In vitro* viljastamise teel saadud embrüote töötlemine

In vitro viljastamise teel saadud embrüote töötlemise suhtes kohaldatakse vajadusel punktides 1.1–1.14 sätestatud tingimusi *mutatis mutandis*. Lisaks kohaldatakse järgmisi tingimusi:

- 3.1. *in vitro* meetodil saadakse embrüod käesoleva direktiivi nõuetel vastava spermaga *in vitro* viljastamise teel;
- 3.2. pärast *in vitro* keskkonnas viibimist, kuid enne külmutamist, säilitamist ja transporti tuleb embrüod pesta ning teha punktides 1.8, 1.10 ja 1.11 osutatud protseduurid;
- 3.3. erinevatelt doonorloomadelt (üksikute loomade puhul) või erinevatest kogumitest saadud embrüoid ei pesta koos;
- 3.4. erinevatelt doonorloomadelt (üksikute loomade puhul) või erinevatest kogumitest saadud embrüoid ei säilitata samas körres, ampullis ega muus pakendis.

4. Mikrotöödeldud embrüote töötlemine

Kõiki embrüoid ja munarakke tuleb enne mikrotöötlemist, mis võib kahjustada nende läbipaistvat osa, koguda ja töödelda vastavalt punktides 1, 2 ja 3 sätestatud sanitaartingimustele. Lisaks kohaldatakse järgmisi tingimusi:

- 4.1. kui mikrotöötlemisega kaasneb embrüo läbipaistva osa läbistamine, tuleb seda teha nõuetekohase varustusega laboris ja heakskiidetud veterinaararsti järelevalve all;
- 4.2. iga embrüokogumisrühm säilitab vastavalt punktile 1.14 dokumentatsiooni oma tegevuse kohta, sealhulgas embrüote mikrotöötlemismeetodite kohta, millega kaasneb läbipaistva osa läbistamine. *In vitro* viljastamise teel saadud embrüote korral võib embrüote identifitseerimine toimuda partiikaupa, kuid peab märkima andmed munasarjade ja/või ovotsüütide kogumise kuupäeva ja koha kohta. Samuti peab olema võimalik identifitseerida doonorloomade päritoluettevõtte.

5. Embrüote säilitamine

- 5.1. Embrüokogumis- ja -tootmisrühmad tagavad, et embrüoid säilitatakse sobiva temperatuuriga ladustamisruumides, millele on osutatud I peatüki III jao punktis 1.8.
- 5.2. Külmutatud embrüoid on enne lähetamist säilitatud heakskiidetud tingimustes vähemalt 30 päeva pärast nende kogumist või tootmist.

6. Embrüote transport

- 6.1. Embrüoid, mis suunatakse kaubandusse, tuleb vedada sihtliikmesriiki anumates, mis on enne kasutamist puhastatud ja desinfitseeritud või steriliseeritud või on ühekordselt kasutatavad ning mis on enne heakskiidetud seemendusjaamadest või säilituskeskustest lähetamist pitseeritud ja nummerdatud.
- 6.2. Kõrred, ampullid või muud pakendid peavad olema märgistatud nii, et kõrte ja muude pakendite numbrid langevad kokku artikli 11 lõike 3 kolmandas taandes osutatud veterinaarsertifikaadile ja ladustamiseks ja transpordiks kasutatavale anumale kantud numbriga.

IV PEATÜKK

Emaste doonorloomade suhtes kohaldatavad nõuded

1. Emasloomi võib kasutada embrüote ja munaarakkude kogumiseks üksnes juhul, kui nii loomad kui ka ettevõtted, kust nad pärit on, vastavad riikliku veterinaararsti kinnitusel aretuseks ja tootmiseks ettenähtud elusloomade ühendusesisest kaubandust käsitlevate asjakohaste direktiivide nõuetele asjaomaste liikide puhul.
2. Lisaks direktiivis 64/432/EMÜ sätestatud nõuetele peavad emased doonorsead, v.a *in vivo* meetodil saadud ja trüpsiiniga töödeldud embrüod, vastama kõnealuse direktiivi artiklitega 9 või 10 kehtestatud nõuetele Aujeszky haiguse kohta.
3. Emaste doonorlammaste ja -kitsede suhtes kohaldatakse direktiivi 91/68/EMÜ sätteid.

4. Emaste doonormärade puhul tuleb lisaks direktiivis 90/426/EMÜ sätestatule järgida järgmisi nõudeid:
- 4.1. loomi ei tohi kasutada loomulikult paaritamiseks vähemalt 30 päeva enne munasarjade ja embrüote kogumise kuupäeva ega punktides 4.2 ja 4.3 osutatud esimese proovi ning munasarjade ja embrüote kogumise kuupäeva vahelisel ajal;
 - 4.2. tuleb teha agar-geel immuundifusioontest hobuste nakkava kehveresuse suhtes (Cogginsi test), mille tulemus peab olema negatiivne; esimene test tehakse 30 päeva jooksul enne esimest munasarjade või embrüote kogumist võetud vereproovidega ja seejärel kogumisperioodil iga 90 päeva järel;
 - 4.3. tuleb teha hobuste nakkava metriidi test, eraldades haigustekitaja *Taylorella equigenitalis*; selleks kasutatakse proove, mis võetakse kliitorilohu ja -urke limaskestalt kahel järjestikusel innaajal, ning lisaks proovi, mis võetakse emakakaela limaskestalt ühel innaajal; testide tulemused peavad pärast 7–14 päevast kultiveerimisperioodi olema negatiivsed.”
-

KOMISJONI MÄÄRUS (EL) nr 177/2010,

2. märts 2010,

millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 2454/93, millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määrust (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, ⁽¹⁾ eriti selle artiklit 247,

ning arvestades järgmist:

- (1) Selguse huvides tuleks muuta komisjoni määruse (EMÜ) nr 2454/93 ⁽²⁾ artikli 313 struktuuri; selle sättega määratakse kindlaks, millisel juhul tuleb kaupa käsitada ühenduse kaubana.
- (2) Komisjoni teatise ja tegevuskavas, mille eesmärk on luua Euroopa piirideta meretranspordiruum, ⁽³⁾ osutatud üleeuroopalise piirideta meretranspordiruumi loomiseks oleks kohane lihtsustada nii ettevõtjate kui ka tolliametite tööd ühenduse tolliterritooriumil asuvate sadamate vahel meritsi veetavate kaupade käitlemisel.
- (3) Eriti on asjakohane näha ette menetlus, mille puhul regulaarlaevaliini lubasid antaks välja ning laevu registreeritaks elektroonilise teabe- ja sidesüsteemi abil, mida kasutatakse volitatud ettevõtja tõendite väljastamiseks, nagu on ette nähtud määruse (EMÜ) nr 2454/93 artiklis 14x.
- (4) Paberdokumentide kasutamise vähendamiseks tuleks juhul, kui tolliametil on juurdepääs elektroonilisele teabe- ja sidesüsteemile, mille abil edastatakse määruse (EMÜ) nr 2454/93 artiklis 324e osutatud manifest, loobuda nõudmast selle väljatrükki.
- (5) On kohane muuta artikli 324c lõiget 1, et lisada korrektne viide pitseri jäljendiga seotud turvameetetele. Vajalik on muuta vigane viide määruse (EMÜ) nr 2454/93 lisale 37 C määruse (EMÜ) nr 2454/93 (muudetud määrusega (EÜ) nr 1192/2008) ⁽⁴⁾ lisas 37 A transiidideklaratsiooni puhul nõutavates märgetes.

(6) Määrust (EMÜ) nr 2454/93 tuleks seetõttu vastavalt muuta.

(7) Ettevõtjate õiguspärasele ootustele vastutulemiseks tuleks enne käesoleva määruse kohaldamise algust väljastatud regulaarlaevaliini lubasid käsitada käesoleva määruse kohastena. Kindlustamaks, et kõik load oleksid olemas ühes elektroonilises süsteemis, tuleks eelnevad load salvestada volitatud ettevõtja tõendite väljastamiseks kasutatavas elektroonilise teabe- ja sidesüsteemis.

(8) Liikmesriikidele ja tolliasutustele tuleks anda piisavalt aega täielikult toimiva elektroonilise teabe- ja sidesüsteemi loomiseks.

(9) Kuna sätteid määruse (EMÜ) nr 2454/93 (muudetud määrusega (EÜ) nr 1192/2008) lisas 37 A transiidideklaratsioonis nõutavate märgete kohta kohaldatakse 1. juulist 2008, on kohane, et ka nende sätete muudatusi kohaldatakse samast kuupäevast.

(10) Käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas tolliseadustiku komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EMÜ) nr 2454/93 muudetakse järgmiselt.

1) Artikkel 313 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 313

1. Kui seadustiku artiklist 180 ja käesoleva artikli lõikes 2 loetletud eranditest ei tulene teisiti, käsitatakse ühenduse tolliterritooriumil asuvat kaupa ühenduse kaubana, kui ei ole kindlaks tehtud, et sellel ei ole ühenduse staatust.

2. Kui käesoleva määruse artiklite 314–323 kohaselt ei ole määratud kauba ühenduse staatust, ei käsitata ühenduse kaubana kaupa:

a) mis tuuakse ühenduse tolliterritooriumile vastavalt seadustiku artiklile 37;

⁽¹⁾ EÜT L 302, 19.10.1992, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 253, 11.10.1993, lk 1.

⁽³⁾ KOM(2009) 10 (lõplik).

⁽⁴⁾ ELT L 329, 6.12.2008, lk 1.

b) mis on ajutiselt ladustatud või mis asub käesoleva määruse artiklis 799 nimetatud I kontrollitüübile vastavas vabatsoonis või -laos;

c) mille suhtes kohaldatakse peatamismenetlust või mis asub käesoleva määruse artiklis 799 nimetatud II kontrollitüübile vastavas vabatsoonis.

3. Erandina lõike 2 punktist a käsitatakse ühenduse kaubana ühenduse tolliterritooriumile toodud kaupa, kui ei ole kindlaks tehtud, et sellel ei ole ühenduse staatust:

a) kui kaup on peale laaditud või ümber laaditud ühenduse lennujaamas selle saatmiseks teise ühenduse tolliterritooriumil asuvasse lennujaama liikmesriigis väljaantud ühtse veodokumendi alusel, tingimusel et vedu toimub õhuteed pidi; või

b) kui kaupa veetakse ühest ühenduse tolliterritooriumil asuvast sadamast teise artikli 313b kohaselt loa saanud regulaarlaevaliinidel, tingimusel et vedu toimub meritsi.”

2) Artiklid 313a ja 313b asendatakse järgmisega:

„Artikkel 313a

Laevaliin on regulaarne, kui kaupa veetakse laevadega, mis sõidavad ainult ühenduse tolliterritooriumil asuvate sadamate vahel ja mille lähte- või sihtpunktiks ega külastatavaks sadamaks ei või olla ükski punkt väljaspool ühenduse tolliterritooriumi ega ühenduse tolliterritooriumil asuva sadama artiklis 799 nimetatud I kontrollitüübile vastavas vabatsoonis.

Artikkel 313b

1. Eeldusel et käesoleva artikli ja artikli 313c tingimused on täidetud, võib lubada laevaühingul avada laevaliini, kui ta on esitanud selle liikmesriigi tolliasutusele, mille territooriumil ühing on asutatud või, kui see ei ole võimalik, mille territooriumil on ühingu piirkondlik kontor, asjakohase taotluse.

2. Luba antakse ainult laevaühingule:

a) mis on asutatud ühenduse tolliterritooriumil või millel on ühenduse tolliterritooriumil piirkondlik kontor ning mille raamatupidamine on pädevale tolliasutusele kättesaadav;

b) mis vastab artiklis 14h sätestatud tingimustele;

c) kes määrab loa saamise korral kindlaks laevad, mis liinil sõitma hakkavad, ning külastatavad sadamad;

d) kes garanteerib, et regulaarlaevaliini marsruudil ei tehta peatusi väljaspool ühenduse tolliterritooriumi ega ühenduse tolliterritooriumil asuva sadama I kontrollitüübile vastavas vabatsoonis ning kaupu ei laadita merel ümber;

e) kes kohustub registreerima luba väljaandvas tolliasutuses regulaarlaevaliinil sõitvate laevade nimed ja sadamad, kus peatatakse.

3. Regulaarlaevaliini loa taotluses näidatakse ära laevaliiniga seotud liikmesriigid. Selle liikmesriigi toll, kus taotlus esitatakse, (luba andev tolliasutus) teatab sellest laevaliiniga seotud teiste liikmesriikide tollile (vastavad tolliasutused) artiklis 14x osutatud elektroonilise teabe- ja sidesüsteemi abil.

Ilma et see piiraks lõike 4 kohaldamist, võivad seotud tolliasutused taotluse 45 päeva jooksul alates asjakohase teate kättesaamisest tagasi lükata, kui lõike 2 punktis b sätestatud nõue ei ole täidetud, ning teatada taotluse tagasilükkamisest artiklis 14x osutatud elektroonilise teabe- ja sidesüsteemi kaudu. Seotud tolliasutus osutab taotluse tagasilükkamise põhjusele ning rikutud õigusnormidele. Sellisel juhul jätab luba väljaandev tolliasutus loa väljastamata ning teatab sellest taotlejale, osutades loa andmisest keeldumise põhjustele.

Kui vastavate tolliasutustelt keeldumist või vastust ei tule, väljastab luba väljaandev tolliasutus loa, olles eelnevalt kontrollinud, kas loa väljaandmise tingimused on täidetud, ning teised laevaliiniga seotud liikmesriigid tunnustavad seda. Loa säilitamiseks ja vastavatele tolliasutustele loa väljastamisest teatamiseks kasutatakse artiklis 14x osutatud elektroonilist teabe- ja sidesüsteemi.

4. Kui laevaühingul on artikli 14a lõike 1 punktis a või c osutatud volitatud ettevõtja sertifikaat, käsitatakse käesoleva artikli lõike 2 punktides a ja b sätestatud nõudeid ning lõike 3 sätteid täidetuna.”

3) Lisatakse artiklid 313c 313f:

„Artikkel 313c

1. Kui laevaühingule antakse artikli 313b alusel regulaarlaevaliini luba, nõutakse laevaühingult loa kasutamist sel eesmärgil registreeritud laevadega.

2. Laevaihing teatab luba väljaandvale tolliasutusele kõigist pärast loa andmist ilmnenu asjaoludest, mis võivad mõjutada loa kehtivust või sisu.

Kui luba selle väljaandva tolliasutuse algatusel või laevaihingu soovil tühistatakse, teatab luba väljaandev tolliasutus sellest seotud tolliasutustele artiklis 14x osutatud elektroonilise teabe- ja sidesüsteemi abil.

3. Kui luba on vaja muuta, et lisada sellesse liikmesriiki, keda algne või senine luba ei hõlma, kohaldatakse artikli 313b lõikes 3 osutatud menetlust. Artikli 313b lõiget 4 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

Artikkel 313d

1. Laevaihing, mis saab regulaarlaevaliini loa, edastab luba väljaandvale tolliasutusele järgmised andmed:

- a) regulaarlaevaliiniil sõitvate laevade nimed;
- b) sadam, kust regulaarlaevaliiniil sõitev laev alustab teekonda;
- c) sadamad, kus laev peatub;
- d) muudatused punktides a, b ja c osutatud andmetes;
- e) kuupäev ja kellaaeg, millal punktis d osutatud muudatused jõustuvad.

2. Luba väljaandev tolliasutus registreerib lõike 1 alusel edastatud andmed artiklis 14x osutatud elektroonilises teabe- ja sidesüsteemis ühe tööpäeva jooksul alates nende edastamisest. Ühenduse tolliterritooriumil asuvates sadamates tegutsevatel tolliasutustel on sellele süsteemile juurdepääs.

Registreerimine jõustub registreerimisele järgneval tööpäeval.

Artikkel 313e

Kui regulaarlaevaliini jaoks registreeritud laev on sunnitud temast sõltumatute asjaolude tõttu kaupa ümber laadima merel või jääma ajutiselt ankrusse sadamas, mis ei ole asjaomase laevaliini puhul ette nähtud, sealhulgas väljaspool ühenduse tolliterritooriumi asuvates sadamates ja ühenduse tolliterritooriumil asuvate sadamate I kontrollitüübile vastavas vabatssoonis, teatab laevaihing sellest viivitamata järgmisena külastatavate ühenduse sadamate, sealhulgas asja-

omase laeva marsruudile jäävate sadamate tolliasutustele. Kõnesolevates sadamates peale või ümber laaditud kaupa ei käsitata ühenduse kaubana.

Artikkel 313f

1. Tolliasutused võivad nõuda laevaihingult tõendeid artiklites 313b 313e sätestatud nõuete järgimise kohta.

2. Kui tolliasutus tõdeb, et laevaihing ei ole lõiget 1 järginud, teatab ta sellest artiklis 14x osutatud elektroonilise teabe- ja sidesüsteemi abil kõigile laevaliiniga seotud tolliasutustele, et viimased saaksid võtta vajalikke meetmeid."

4) Artikli 324c lõikes 1 asendatakse teine lõik järgmise tekstiga:

„Lisa 37d punkti 27 kohaldatakse *mutatis mutandis*.”

5) Artikli 324e lõikes 4 asendatakse punktid c ja d järgmise tekstiga:

„c) lähtesadama tolliasutusele esitatakse elektroonilise andmevahetussüsteemi abil manifest hiljemalt laeva väljumisele järgneval tööpäeval, kuid igal juhul enne laeva saabumist sihtsadamasse. Tolliasutus võib nõuda, et talle esitatakse elektroonilise andmevahetussüsteemi kaudu esitatud manifesti väljatrükk, kui tal ei ole juurdepääsu heakskiidetud teabesüsteemile, kus manifesti hoitakse;

d) sihtsadama tollile esitatakse andmevahetussüsteemi kaudu manifest. Tolliasutus võib nõuda, et talle esitatakse andmevahetussüsteemi kaudu esitatud manifesti väljatrükk, kui tal ei ole juurdepääsu heakskiidetud teabesüsteemile, kus manifesti hoitakse.”

6) Lisa 37 A II jaotise punktis B „Transiidideklaratsiooni sisu” muudetakse andmerühma „PAKKEÜKSUSED” järgmiselt:

a) atribuudi tekst „Pakkeüksuste markeering” asendatakse järgmise tekstiga:

„Pakkeüksuste markeering

(lahter 31)

Liik/pikkus: an ..42

Seda atribuuti tuleb kasutada juhul, kui atribuut „Pakkeüksuste liik” sisaldab lisaks „mahtkauba” (VQ, VG, VL, VY, VR või VO) või „pakendamata kauba” (NE, NF, NG) koodidele ka muid lisas 38 esitatud koode. Selle kasutamine on vabatahtlik, kui atribuut „Pakkeüksuste liik” sisaldab üht nimetatud koodi.”;

b) atribuudi tekst „Pakkeüksuste arv” asendatakse järgmise tekstiga:

„Pakkeüksuste arv (lahter 31)

Liik/pikkus: n ..5

Seda atribuuti tuleb kasutada juhul, kui atribuut „**Pakkeüksuste liik**” sisaldab lisaks „mahtkauba” (VQ, VG, VL, VY, VR või VO) või „pakendamata kauba” (NE, NF, NG) koodidele ka muid lisas 38 esitatud koode. Selle kasutamine on vabatahtlik, kui atribuut „**Pakkeüksuste liik**” sisaldab üht nimetatud koodi.”

Artikkel 2

Enne artikli 3 teises lõigus nimetatud kohaldamise alguse kuupäeva väljastatud regulaarlaevaliini lubasid loetakse määruse (EMÜ) nr 2454/93 ja käesoleva määrusega kehtestatavate muudatuste kohaselt väljastatuks.

Luba väljaandvad tolliasutused peavad need load salvestama määruse (EMÜ) nr 2454/93 artiklis 14x osutatud elektroonilisse andmevahetussüsteemi ühe kuu jooksul alates käesoleva määruse artikli 3 teises punktis osutatud kuupäevast.

Artikkel 3

Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikli 1 punkte 2 ja 3 kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2012.

Artikli 1 punkte 4 ja 6 kohaldatakse alates 1. juulist 2008.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 2. märts 2010

Komisjoni nimel
president
José Manuel BARROSO

KOMISJONI MÄÄRUS (EL) nr 178/2010,

2. märts 2010,

millega muudetakse määrust (EÜ) nr 401/2006 maapähklite, muude õliseemnete, pähklipuuviljade, aprikoosituumade, lagritsa ja taimeõli osas

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrust (EÜ) nr 882/2004 ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toiduainete õigusnormide ning loomateravishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 11 lõiget 4,

ning arvestades järgmist:

(1) Komisjoni 19. detsembri 2006. aasta määruses (EÜ) nr 1881/2006, millega kehtestatakse teatavate saasteainete piirnormid toiduainetes, ⁽²⁾ sätestatakse teatavate mükotoksiinide piirnormid teatavates toiduainetes.

(2) Partiiis harilikult väga ebahütlaselt jaotunud mükotoksiinide sisalduse määramise täpsus sõltub oluliselt proovide võtmisest. Seepärast on vaja kindlaks määrata üldised kriteeriumid, millele proovivõtumeetod peaks vastama.

(3) Komisjoni 23. veebruari 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 401/2006, milles sätestatakse proovivõtu- ja analüüsi-meetodid mükotoksiinide sisalduse ametlikuks kontrolliks toiduainetes, ⁽³⁾ kehtestatakse proovivõtu kriteeriumid mükotoksiinide sisalduse kontrollimiseks.

(4) On vaja muuta teatavaid sätteid, mis on seotud proovide võtmisega teatavate toiduainete aflatoksiinide sisalduse määramiseks, võttes arvesse *Codex Alimentarius*'e arengut ja uute toiduainekategooriate suhtes hiljuti kehtestatud mükotoksiinide piirnorme.

(5) *Codex Alimentarius*'ega on kehtestatud uus proovivõtukava edasiseks töötlemiseks ette nähtud maapähklite, mandlite ning sarapuu- ja pistaatsiapähklite jaoks ning uus proovivõtukava kasutusvalmis mandlite ning sarapuu- ja pistaatsiapähklite jaoks ⁽⁴⁾.

(6) Selleks et lihtsustada aflatoksiinide sisalduse piirnormide jõustamist, on asjakohane kohaldada *Codex Alimentarius*'es edasiseks töötlemiseks ette nähtud maapähklitest, mandlitest ning sarapuu- ja pistaatsiapähklitest proovide võtmist reguleerivaid sätteid ka edasiseks töötlemiseks ette nähtud muude pähklipuuviljade suhtes ning kohaldada *Codex Alimentarius*'es kasutusvalmis mandlitest, sarapuu- ja pistaatsiapähklitest proovide võtmist reguleerivaid sätteid ka muude kasutusvalmis pähklipuuviljade ja maapähklite suhtes. Pähklipuuviljade suhtes kehtivat proovivõtukorda tuleks kohaldada ka aprikoosituumade suhtes. Seepärast tuleks määruse (EÜ) nr 401/2006 I lisa D osa vastavalt muuta, et see sisaldaks ainult kuivatatud viigimarjade suhtes kohaldatavat proovivõtukorda, mis tuleb jätta muutmata, ning maapähklite, muude õliseemnete, aprikoosituumade ja pähklipuuviljade suhtes kohaldatav uus proovivõtukord tuleks esitada lisa eraldi osas.

(7) Aflatoksiinide sisalduse piirnormid on kehtestatud õliseemnete (v.a maapähklite) ⁽⁵⁾ suhtes ning ohratoksiini A piirnormid on kehtestatud võrtside ning lagritsajuure ja lagritsaekstrakti ⁽⁶⁾ suhtes. Kõnealuste uute toiduainekategooriate puhul on asjakohane kehtestada proovivõtu erieeskirjad ning vajaduse korral viidata olemasolevatele sätetele.

(8) Mükotoksiinide sisalduse kontrollimiseks vajalike proovide võtmine taimeõlidest on spetsiifiline ning seepärast on asjakohane kehtestada proovivõtu erieeskirjad.

(9) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas toiduahela ja loomatervishoiu alalise komitee arvamusega,

⁽⁴⁾ Codex General Standard for Contaminants and toxins in foods (CODEX STAN 193-1995) http://www.codexalimentarius.net/download/standards/17/CXS_193e.pdf

⁽⁵⁾ Komisjoni määrus (EL) nr 165/2010, 26. veebruar 2010, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1881/2006 (millega sätestatakse teatavate saasteainete piirnormid toiduainetes) aflatoksiinide osas (ELT L 50, 27.2.2010, lk 8).

⁽⁶⁾ Komisjoni määrus (EL) nr 105/2010, 5. veebruar 2010, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1881/2006 (millega sätestatakse teatavate saasteainete piirnormid toiduainetes) ohratoksiini A osas (ELT L 35, 6.2.2010, lk 7).

⁽¹⁾ ELT L 165, 30.4.2004, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 364, 20.12.2006, lk 5.

⁽³⁾ ELT L 70, 9.3.2006, lk 12.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 401/2006 I lisa muudetakse järgmiselt:

1) D osa asendatakse käesoleva määruse I lisaga;

2) E osa esimene lause asendatakse järgmisega:

„Seda proovivõtumeetodit kohaldatakse ohratoksiini A, aflatoksiini B1 ja aflatoksiinide summa piirnormide ametlikuks kontrolliks vürtsides.”;

3) G osa asendatakse käesoleva määruse II lisaga;

4) lisatakse K osa, mis on esitatud käesoleva määruse III lisa.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolevat määrust kohaldatakse alates selle jõustumise kuupäevast.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 2. märts 2010

Komisjoni nimel

president

José Manuel BARROSO

I LISA

„D.1. Kuivatatud viigimarjade proovivõtumeetod

Seda proovivõtumeetodit kohaldatakse aflatoksiini B₁ ja aflatoksiinide summa piirnormide ametlikuks kontrolliks kuivatatud viigimarjades.

D.1.1. Valimi mass

Kui I lisa D osa punktis 1 ei ole määratletud teisiti, on valimi mass ligikaudu 300 grammi.

Müügipakendites partiide puhul sõltub valimi mass müügipakendi massist.

Suurema kui 300-grammise massiga müügipakendite puhul saadakse lähteproovid massiga üle 30 kg. Kui ühe müügipakendi mass on palju suurem kui 300 grammi, võetakse igast üksikust müügipakendist valimiks 300 grammi. Seda võib teha nii proovi võtmise ajal kui ka laboris. Juhtudel, kus sellise proovivõtumeetodi kasutamine tooks partii kahjustamise tõttu kaasa vastuvõetamatud kaubanduslikud tagajärjed (seoses pakkimismeetodiga, transpordivahendiga jms), võib kohaldada ka teistsugust proovivõtumeetodit. Näiteks kui kallist toodet turustatakse 500 g või 1 kg müügipakendites, saadakse lähteproov väiksema hulga valimite kokkusegamisel, kui on kajastatud tabelites 1, 2 ja 3, tingimusel et lähteproovi mass vastab tabelites 1, 2 või 3 nõutud lähteproovi massile.

Kui müügipakendi mass on väiksem kui 300 grammi ning kui erinevus ei ole suur, tuleb ühte müügipakendit pidada üheks valimiks, millest saadakse lähteproov massiga vähem kui 30 kg. Kui müügipakendi mass on palju väiksem kui 300 grammi, koosneb üks valim kahest või enamast müügipakendist, kusjuures saadava valimi mass on võimalikult ligilähedane 300 grammile.

D.1.2. Kuivatatud viigimarjade proovivõtumeetodi üldülevaade

Tabel 1

Partiide jaotamine osapartiideks sõltuvalt tootest ja partii massist

Toidugrupp	Partii mass (tonnides)	Osapartiide arv või mass	Valimite arv	Lähteproovi mass (kg)
Kuivatatud viigimarjad	≥ 15	15–30 tonni	100	30
	< 15	—	10–100 (*)	≤ 30

(*) Sõltuvalt partii massist – vt käesoleva lisa käesoleva osa D.1 tabel 2.

D.1.3. Kuivatatud viigimarjade proovivõtumeetod (partiid ≥ 15 tonni)

- Kui osapartiid on võimalik füüsiliselt eraldada, jaotatakse iga partii osapartiideks vastavalt tabelile 1. Võttes arvesse, et partii mass ei ole alati osapartiide massi täiskordne, võib osapartii mass ületada ettenähtud massi kuni 20 %.
- Igast osapartiist võetakse proovid eraldi.
- Valimite arv: 100.
- Lähteproov massiga 30 kg segatakse kokku ja jaotatakse enne peenestamist kolmeks võrdseks 10-kilogrammiks laboriprooviks (lähteproovi ei ole vaja jaotada kolmeks laboriprooviks kuivatatud viigimarjade puhul, mis on ette nähtud sorteerimiseks või muul viisil füüsiliseks töötlemiseks, ning kui on olemas seadmed, mis võimaldavad homogeniseerida 30-kilogrammist proovi).
- Iga 10-kilogrammiline laboriproov peenestatakse eraldi ja segatakse hoolikalt täieliku homogeniseerumise tagamiseks vastavalt II lisa sätetele.
- Juhul kui eespool kirjeldatud proovivõtumeetodi kasutamine tooks partii kahjustamise tõttu kaasa vastuvõetamatud kaubanduslikud tagajärjed (seoses pakkimismeetodiga, transpordivahendiga vms), võib kohaldada teistsugust proovivõtumeetodit, tingimusel et see on võimalikult tüüpiline ning et kogu meetodit kirjeldatakse ja dokumenteeritakse.

D.1.4. Kuivatatud viigimarjade proovivõtumeetod (partiid < 15 tonni)

Valimite arv on 10–100 sõltuvalt partii massist.

Valimite arvu määramiseks ja sellele järgnevas lähteproovi jaotamiseks võib kasutada tabelit 2.

Tabel 2

Valimite arv sõltuvalt partii massist ja lähteproovi jaotuste arvust

Partii mass (tonnides)	Valimite arv	Lähteproovi mass (kg) (müügipakendite puhul võib lähteproovi mass erineda – vt punkt D.1.1)	Lähteproovist saadavate laboriproovide arv
≤ 0,1	10	3	1 (ühes jaos)
> 0,1 – ≤ 0,2	15	4,5	1 (ühes jaos)
> 0,2 – ≤ 0,5	20	6	1 (ühes jaos)
> 0,5 – ≤ 1,0	30	9 (– < 12 kg)	1 (ühes jaos)
> 1,0 – ≤ 2,0	40	12	2
> 2,0 – ≤ 5,0	60	18 (– < 24 kg)	2
> 5,0 – ≤ 10,0	80	24	3
> 10,0 – ≤ 15,0	100	30	3

— Lähteproov massiga ≤ 30 kg segatakse kokku ja jaotatakse enne peenestamist kaheks või kolmeks võrdseks laboriprooviks massiga ≤ 10 kg (lähteproovi ei ole vaja jaotada kaheks või kolmeks laboriprooviks kuivatatud viigimarjade puhul, mis on ette nähtud sorteerimiseks või muul viisil füüsiliseks töötlemiseks, ning kui on olemas seadmed, mis võimaldavad homogeniseerida 30-kilogrammist proovi).

Kui lähteproovi mass on väiksem kui 30 kg, jaotatakse lähteproov laboriproovideks järgmiselt:

— < 12 kg: ei jaotata laboriproovideks;

— ≥ 12 kuni < 24 kg: jaotatakse kaheks laboriprooviks;

— ≥ 24 kg: jaotatakse kolmeks laboriprooviks.

— Iga laboriproov peenestatakse eraldi ja segatakse hoolikalt täieliku homogeniseerumise tagamiseks vastavalt II lisa sätetele.

— Juhul kui eespool kirjeldatud proovivõtumeetodi kasutamine tooks partii kahjustamise tõttu kaasa vastuvõetamatud kaubanduslikud tagajärjed (seoses pakkimismeetodiga, transpordivahendiga vms), võib kohaldada teistsugust proovivõtumeetodit, tingimusel et see on võimalikult tüüpiline ning et kogu meetodit kirjeldatakse ja dokumenteeritakse.

D.1.5. Teisendtoodete ja liittoidu proovivõtumeetod

D.1.5.1. Teisendtooted, mis koosnevad väga väikestest osakestest (aflatoksiinisaaste jaotus on ühtlane)

— Valimite arv: 100; väiksemate kui 50-tonniste partiide puhul on valimite arv sõltuvalt partii massist 10–100 (vt tabel 3).

Tabel 3

Valimite arv sõltuvalt partii massist

Partii mass (tonnides)	Valimite arv	Lähteproovi mass (kg)
≤ 1	10	1
$> 1 - \leq 3$	20	2
$> 3 - \leq 10$	40	4
$> 10 - \leq 20$	60	6
$> 20 - \leq 50$	100	10

— Valimi mass on ligikaudu 100 grammi. Müügapakendis partiide puhul sõltub valimi mass müügapakendi massist.

— Lähteproovi mass = 1–10 kg, piisavalt segatud.

D.1.5.2. Muud teisenootooded, mis koosnevad suhteliselt suurtest osakestest (aflatoksiinisaaste jaotus ei ole ühtlane)

Kuivatatud viigimarjade proovivõtumeetod ja nõuetekohasuse hindamine (vt D.1.3 ja D.1.4).

D.1.6. Proovide võtmine jaemüügi etapil

Jaemüügi etapil tuleb võimaluse korral toiduainetest proove võtta vastavalt I lisa käesolevas osas esitatud sätetele.

Kui see ei ole võimalik, võib jaemüügi etapil kohaldada ka teisi tõhusaid proovivõtumeetodeid, tingimusel et lähteproov annab kontrollitavast partiist piisava läbilõike ning et kogu meetodit kirjeldatakse ja dokumenteeritakse. Igal juhul on lähteproovi mass vähemalt 1 kg (*).

D.1.7. Vaakumpakendites turustatavate kuivatatud viigimarjade ja teisenootoodete proovivõtu erimeetod

D.1.7.1 Kuivatatud viigimarjad

15-tonniste või suuremate partiide puhul võetakse vähemalt 50 valimit, mis annab lähteproovi massiks 30 kg; väiksemate kui 15-tonniste partiide puhul on võetavate valimite arv 50 % tabelis 2 kajastatud valimite arvust ning saadava lähteproovi mass vastab kontrollitava partii massile (vt tabel 2).

D.1.7.2. Kuivatatud viigimarjadest valmistatud tooted, mis koosnevad väikesest osakestest

50-tonniste või suuremate partiide puhul võetakse vähemalt 25 valimit, mis annab lähteproovi massiks 10 kg; väiksemate kui 50-tonniste partiide puhul on võetavate valimite arv 25 % tabelis 3 kajastatud valimite arvust ning saadava lähteproovi mass vastab kontrollitava partii massile (vt tabel 3).

D.1.8. Partii või osapartii nõuetekohasuse hindamine

Kuivatatud viigimarju, mis on ette nähtud sorteerimiseks või muul viisil füüsiliseks töötlemiseks:

- peetakse nõuetekohaseks, kui mükotoksiinide sisaldus lähteproovis või laboriproovide keskmises tulemuses ei ületa piirnormi, võttes arvesse saagise parandust ja mõõtemääramatust;
- peetakse nõuetele mittevastavaks, kui mükotoksiinide sisaldus lähteproovis või laboriproovide keskmises tulemuses ületab kahtlusteta piirnormi, võttes arvesse saagise parandust ja mõõtemääramatust.

Otsetarbimiseks ette nähtud kuivatatud viigimarju:

- peetakse nõuetekohaseks, kui mükotoksiinide sisaldus ei ületa üheski laboriproovis piirnormi, võttes arvesse saagise parandust ja mõõtemääramatust;
- peetakse nõuetele mittevastavaks, kui mükotoksiinide sisaldus ühes või enamas laboriproovis ületab kahtlusteta piirnormi, võttes arvesse saagise parandust ja mõõtemääramatust.

Kui lähteproov on 12 kg või väiksem:

- peetakse nõuetekohaseks, kui mükotoksiinide sisaldus laboriproovis ei ületa piirnormi, võttes arvesse saagise parandust ja mõõtemääramatust;
- peetakse nõuetele mittevastavaks, kui mükotoksiinide sisaldus laboriproovis ületab kahtlusteta piirnormi, võttes arvesse saagise parandust ja mõõtemääramatust.

D.2. Maapähklite, muude õliseemnete, aprikoosituumade ja pähklipuuviljade proovivõtumeetod

Seda proovivõtumeetodit kohaldatakse aflatoksiini B₁ ja aflatoksiinide summa piirnormide ametlikuks kontrolliks maapähklites, muudes õliseemnetes, aprikoosituumades ja pähklipuuviljades.

D.2.1. Valimi mass

Kui I lisa D osa punktis 2 ei ole määratletud teisiti, on valimi mass ligikaudu 200 grammi.

Müügipakendites partiide puhul sõltub valimi mass müügipakendi massist.

Suurema kui 200-grammise massiga müügipakendite puhul saadakse lähteproovid massiga üle 20 kg. Kui ühe müügipakendi mass on palju suurem kui 200 grammi, võetakse igast üksikust müügipakendist valimiks 200 grammi. Seda võib teha nii proovi võtmise ajal kui ka laboris. Juhtudel, kus sellise proovivõtumeetodi kasutamine tooks partii kahjustamise tõttu kaasa vastuvõetamatud kaubanduslikud tagajärjed (seoses pakkimismeetodiga, transpordivahendiga jms), võib kohaldada ka teistsugust proovivõtumeetodit. Näiteks kui kallist toodet turustatakse 500 g või 1 kg müügipakendites, saadakse lähteproov väiksema hulga valimite kokkusegamisel, kui on kajastatud tabelites 1, 2 ja 3, tingimusel et lähteproovi mass vastab tabelites 1, 2 või 3 nõutud lähteproovi massile.

Kui müügipakendi mass on väiksem kui 200 grammi ning kui erinevus ei ole suur, tuleb ühte müügipakendit pidada üheks valimiks, millest saadakse lähteproov massiga vähem kui 20 kg. Kui müügipakendi mass on palju väiksem kui 200 grammi, koosneb üks valim kahest või enamast müügipakendist, kusjuures saadava valimi mass on võimalikult ligilähedane 200 grammile.

D.2.2. Maapähklite, muude õliseemnete, aprikoosituumade ja pähklipuuviljade proovivõtumeetodi üldülevaade

Tabel 1

Partiide jaotamine osapartiideks sõltuvalt tootest ja partii massist

Toidugrupp	Partii mass (tonnides)	Osapartiide arv või mass	Valimite arv	Lähteproovi mass (kg)
Maapähklid, muud õliseemned, aprikoosituumad ja pähklipuuviljad	≥ 500	100 tonni	100	20
	> 125 ja < 500	5 osapartiid	100	20
	≥ 15 ja ≤ 125	25 tonni	100	20
	< 15	—	10–100 (*)	≤ 20

(*) Sõltuvalt partii massist – vt käesoleva lisa käesoleva osa D.2 tabel 2.

D.2.3. Maapähklite, muude õliseemnete, aprikoosituumade ja pähklipuuviljade proovivõtumeetod (partiit ≥ 15 tonni)

— Kui osapartiid on võimalik füüsiliselt eraldada, jaotatakse iga partii osapartiideks vastavalt tabelile 1. Võttes arvesse, et partii mass ei ole alati osapartiide massi täiskordne, võib osapartii mass ületada ettenähtud massi kuni 20 %.

— Igast osapartiist võetakse proovid eraldi.

— Valimite arv: 100.

- Lähteproov massiga 20 kg segatakse kokku ja jaotatakse enne peenestamist kaheks võrdseks laboriprooviks massiga 10 kg (lähteproovi ei ole vaja jaotada kaheks laboriprooviks maapähklite, muude õliseemnete, aprikoosituumade ja päklikpuuviljade puhul, mis on ette nähtud sorteerimiseks või muul viisil füüsiliseks töötlemiseks, ning kui on olemas seadmed, mis võimaldavad homogeniseerida 20-kilogrammist proovi).
- Iga 10-kilogrammiline laboriproov peenestatakse eraldi ja segatakse hoolikalt täieliku homogeniseerumise tagamiseks vastavalt II lisa sätetele.
- Juhul kui eespool kirjeldatud proovivõtumeetodi kasutamine tooks partii kahjustamise tõttu kaasa vastu võetamatud kaubanduslikud tagajärjed (seoses pakkimismeetodiga, transpordivahendiga vms), võib kohaldada teistsugust proovivõtumeetodit, tingimusel et see on võimalikult tüüpiline ning et kogu meetodit kirjeldatakse ja dokumenteeritakse.

D.2.4. Maapähklite, muude õliseemnete, aprikoosituumade ja päklikpuuviljade proovivõtumeetod (partiid < 15 tonni)

Valimite arv on 10–100 sõltuvalt partii massist.

Valimite arvu määramiseks ja sellele järgnevas lähteproovi jaotamiseks võib kasutada tabelit 2.

Tabel 2

Valimite arv sõltuvalt partii massist ja lähteproovi jaotuste arvust

Partii mass (tonnides)	Valimite arv	Lähteproovi mass (kg) (müügipakendite puhul võib lähteproovi mass erineda – vt punkt D.2.1)	Lähteproovist saadavate laboriproovide arv
≤ 0,1	10	2	1 (ühes jaos)
> 0,1 – ≤ 0,2	15	3	1 (ühes jaos)
> 0,2 – ≤ 0,5	20	4	1 (ühes jaos)
> 0,5 – ≤ 1,0	30	6	1 (ühes jaos)
> 1,0 – ≤ 2,0	40	8 (– < 12 kg)	1 (ühes jaos)
> 2,0 – ≤ 5,0	60	12	2
> 5,0 – ≤ 10,0	80	16	2
> 10,0 – ≤ 15,0	100	20	2

- Lähteproov massiga ≤ 20 kg segatakse kokku ja jaotatakse enne peenestamist kaheks võrdseks laboriprooviks massiga ≤ 10 kg (lähteproovi ei ole vaja jaotada kaheks laboriprooviks maapähklite, muude õliseemnete, aprikoosituumade ja päklikpuuviljade puhul, mis on ette nähtud sorteerimiseks või muul viisil füüsiliseks töötlemiseks, ning kui on olemas seadmed, mis võimaldavad homogeniseerida 20-kilogrammist proovi).

Kui lähteproovi mass on väiksem kui 20 kg, jaotatakse lähteproov laboriproovideks järgmiselt:

- < 12 kg: ei jaotata laboriproovideks;
- ≥ 12 kg: jaotatakse kaheks laboriprooviks.
- Iga laboriproov peenestatakse eraldi ja segatakse hoolikalt täieliku homogeniseerumise tagamiseks vastavalt II lisa sätetele.

- Juhul kui eespool kirjeldatud proovivõtumeetodi kasutamine tooks partii kahjustamise tõttu kaasa vastu võetamatud kaubanduslikud tagajärjed (seoses pakkimismeetodiga, transpordivahendiga vms), võib kohaldada teistsugust proovivõtumeetodit, tingimusel et see on võimalikult tüüpiline ning et kogu meetodit kirjeldatakse ja dokumenteeritakse.

D.2.5. Teisendtoodete (v.a taimeõli) ja liittoidu proovivõtumeetod

D.2.5.1. Teisendtoodet (v.a taimeõli), mis koosnevad väikestest osakestest, st jahu, maapähklivõi (aflatoksiinisaaste jaotus on ühtlane)

- Valimite arv: 100; väiksemate kui 50-tonniste partiide puhul on valimite arv sõltuvalt partii massist 10–100 (vt tabel 3).

Tabel 3

Valimite arv sõltuvalt partii massist

Partii mass (tonnides)	Valimite arv	Lähteproovi mass (kg)
≤ 1	10	1
> 1 – ≤ 3	20	2
> 3 – ≤ 10	40	4
> 10 – ≤ 20	60	6
> 20 – ≤ 50	100	10

- Valimi mass on ligikaudu 100 grammi. Müügipakendis partiide puhul sõltub valimi mass müügipakendi massist.

- Lähteproovi mass = 1–10 kg, piisavalt segatud.

D.2.5.2. Teisendtoodet, mis koosnevad suhteliselt suurtest osakestest (aflatoksiinisaaste jaotus ei ole ühtlane)

Maapähklite, muude õliseemnete, aprikoosituumade ja pähklipuuviljade proovivõtumeetod ja nõuetekohasuse hindamine (vt D.2.3 ja D.2.4)

D.2.6. Proovide võtmine jaemüügi etapil

Jaemüügi etapil tuleb võimaluse korral toiduainetest proove võtta vastavalt I lisa käesolevas osas esitatud sätetele.

Kui see ei ole võimalik, võib jaemüügi etapil kohaldada ka teisi tõhusaid proovivõtumeetodeid, tingimusel et lähteproov annab kontrollitavast partiist piisava läbilõike ning et kogu meetodit kirjeldatakse ja dokumenteeritakse. Igal juhul on lähteproovi mass vähemalt 1 kg (*).

D.2.7. Vaakumpakendites turustatavate maapähklite, muude õliseemnete, aprikoosituumade, pähklipuuviljade ja teisendtoodete proovivõtu erimeetod

D.2.7.1. Pistaatsiapähklid, maapähklid, parapähklid

15-tonniste või suuremate partiide puhul võetakse vähemalt 50 valimit, mis annab lähteproovi massiks 20 kg; väiksemate kui 15-tonniste partiide puhul on võetavate valimite arv 50 % tabelis 2 kajastatud valimite arvust ning saadava lähteproovi mass vastab kontrollitava partii massile (vt tabel 2).

D.2.7.2. Aprikoosituumad ja pähklipuuviljad (v.a pistaatsiapähklid, parapähklid ja muud õliseemned)

15-tonniste või suuremate partiide puhul võetakse vähemalt 25 valimit, mis annab lähteproovi massiks 20 kg; väiksemate kui 15-tonniste partiide puhul on võetavate valimite arv 25 % tabelis 2 kajastatud valimite arvust ning saadava lähteproovi mass vastab kontrollitava partii massile (vt tabel 2).

D.2.7.3. Pähklipuuviljade, aprikoosituumade ja maapähklite teisendtooted, mis koosnevad väikestest osakestest

50-tonniste või suuremate partiide puhul võetakse vähemalt 25 valimit, mis annab lähteproovi massiks 10 kg; väiksemate kui 50-tonniste partiide puhul on võetavate valimite arv 25 % tabelis 3 kajastatud valimite arvust ning saadava lähteproovi mass vastab kontrollitava partii massile (vt tabel 3).

D.2.8. Partii või osapartii nõuetekohasuse hindamine

Maapähkleid, muid õliseemneid, aprikoosituumi ja pähklipuuvilju, mis on ette nähtud sorteerimiseks või muul viisil füüsiliseks töötlemiseks:

- peetakse nõuetekohaseks, kui mükotoksiinide sisaldus lähteproovis või laboriproovide keskmises tulemuses ei ületa piirnormi, võttes arvesse saagise parandust ja mõõtemääramatust;
- peetakse nõuetele mittevastavaks, kui mükotoksiinide sisaldus lähteproovis või laboriproovide keskmises tulemuses ületab kahtlusteta piirnormi, võttes arvesse saagise parandust ja mõõtemääramatust.

Otsetarbimiseks ette nähtud maapähkleid, muid õliseemneid, aprikoosituumi ja pähklipuuvilju:

- peetakse nõuetekohaseks, kui mükotoksiinide sisaldus ei ületa üheski laboriproovis piirnormi, võttes arvesse saagise parandust ja mõõtemääramatust;
- peetakse nõuetele mittevastavaks, kui mükotoksiinide sisaldus ühes või mõlemas laboriproovis ületab kahtlusteta piirnormi, võttes arvesse saagise parandust ja mõõtemääramatust.

Kui lähteproov on 12 kg või väiksem:

- peetakse nõuetekohaseks, kui mükotoksiinide sisaldus laboriproovis ei ületa piirnormi, võttes arvesse saagise parandust ja mõõtemääramatust;
- peetakse nõuetele mittevastavaks, kui mükotoksiinide sisaldus laboriproovis ületab kahtlusteta piirnormi, võttes arvesse saagise parandust ja mõõtemääramatust.

(*) Kui kogus, millest proov võetakse, on nii väike, et sellest ei saa lähteproovi massiga 1 kg, võib lähteproovi mass jääda ka alla 1 kg".

II LISA

„G. KOHVI, KOHVITOODETE, LAGRITSAJUURE JA LAGRITSAEKSTRAKTI PROOVIVÕTUMEETOD

Seda proovivõtumeetodit kohaldatakse ohratoksiini A piirnormide ametlikuks kontrolliks röstitud kohviubades, jahvatatud röstitud kohvis, lahustuvas kohvis, lagritsajuures ja lagritsaekstraktis.

G.1. Valimi mass

Kui käesolevas I lisa G osas ei ole määratletud teisiti, on valimi mass ligikaudu 100 grammi.

Müügipakendites partiide puhul sõltub valimi mass müügipakendi massist.

Suurema kui 100-grammise massiga müügipakendite puhul saadakse lähteproovid massiga üle 10 kg. Kui ühe müügipakendi mass on palju suurem kui 100 grammi, võetakse igast üksikust müügipakendist valimiks 100 grammi. Seda võib teha nii proovi võtmise ajal kui ka laboris. Juhtudel, kus sellise proovivõtumeetodi kasutamine tooks partii kahjustamise tõttu kaasa vastuvõetamatud kaubanduslikud tagajärjed (seoses pakkimismeetodiga, transpordivahendiga jms), võib kohaldada ka teistsugust proovivõtumeetodit. Näiteks kui kallist toodet turustatakse 500 g või 1 kg müügipakendites, saadakse lähteproov väiksema hulga valimite kokkusegamisel, kui on kajastatud tabelites 1 ja 2, tingimusel et lähteproovi mass vastab tabelites 1 või 2 nõutud lähteproovi massile.

Kui müügipakendi mass on väiksem kui 100 grammi ning kui erinevus ei ole suur, tuleb ühte müügipakendit pidada üheks valimiks, millest saadakse lähteproov massiga vähem kui 10 kg. Kui müügipakendi mass on palju väiksem kui 100 grammi, koosneb üks valim kahest või enamast müügipakendist, kusjuures saadava valimi mass on võimalikult ligilähedane 100 grammile.

G.2. Röstitud kohviubade, jahvatatud röstitud kohvi, lahustuva kohvi, lagritsajuure ja lagritsaekstrakti proovivõtumeetodi üldülevaade

Tabel 1

Partiide jaotamine osapartiideks sõltuvalt tootest ja partii massist

Toidugrupp	Partii mass (tonnides)	Osapartiide arv või mass	Valimite arv	Lähteproovi mass (kg)
Röstitud kohvioad, jahvatatud röstitud kohv, lahustuv kohv, lagritsajuur ja lagritsaekstrakt	≥ 15	15–30 tonni	100	10
	< 15	—	10–100 (*)	1–10

(*) Sõltuvalt partii massist – vt käesoleva lisa käesoleva osa tabel 2.

G.3. Röstitud kohviubade, jahvatatud röstitud kohvi, lahustuva kohvi, lagritsajuure ja lagritsaekstrakti proovivõtumeetod (partiid ≥ 15 tonni)

— Kui osapartiid on võimalik füüsiliselt eraldada, jaotatakse iga partii osapartiideks vastavalt tabelile 1. Võttes arvesse, et partii mass ei ole alati osapartiide massi täiskordne, võib osapartii mass erineda ettenähtud massist kuni 20 %.

— Igast osapartiist võetakse proovid eraldi.

— Valimite arv: 100.

— Lähteproovi mass = 10 kg.

— Juhul kui eespool kirjeldatud proovivõtumeetodi kasutamine tooks partii kahjustamise tõttu kaasa vastuvõetamatud kaubanduslikud tagajärjed (seoses pakkimismeetodiga, transpordivahendiga vms), võib kohaldada teistsugust proovivõtumeetodit, tingimusel et see on võimalikult tüüpiline ning et kogu meetodit kirjeldatakse ja dokumenteeritakse.

G.4. Röstitud kohviubade, jahvatatud röstitud kohvi, lahustuva kohvi, lagritsajuure ja lagritsaekstrakti proovivõtumeetod (partiid < 15 tonni)

Röstitud kohviubade, jahvatatud röstitud kohvi, lahustuva kohvi, lagritsajuure ja lagritsaekstrakti partiide puhul, mis on väiksemad kui 15 tonni, kasutatakse proovivõtukava, mille käigus võetakse sõltuvalt partii massist 10–100 valimit, mis annab lähteproovi massiks 1–10 kg.

Valimite arvu määramiseks võib kasutada järgmist tabelit.

Tabel 2

Valimite arv sõltuvalt röstitud kohviubade, jahvatatud röstitud kohvi, lahustuva kohvi, lagritsajuure ja lagritsaekstrakti partii massist

Partii mass (tonnides)	Valimite arv	Lähteproovi mass (kg)
≤ 0,1	10	1
> 0,1 – ≤ 0,2	15	1,5
> 0,2 – ≤ 0,5	20	2
> 0,5 – ≤ 1,0	30	3
> 1,0 – ≤ 2,0	40	4
> 2,0 – ≤ 5,0	60	6
> 5,0 – ≤ 10,0	80	8
> 10,0 – ≤ 15,0	100	10

G.5. Vaakumpakendites turustatavate röstitud kohviubade, jahvatatud röstitud kohvi, lahustuva kohvi, lagritsajuure ja lagritsaekstrakti proovivõtu erimeetod

15-tonniste või suuremate partiide puhul võetakse vähemalt 25 valimit, mis annab lähteproovi massiks 10 kg; väiksemate kui 15-tonniste partiide puhul on võetavate valimite arv 25 % tabelis 2 kajastatud valimite arvust ning saadava lähteproovi mass vastab kontrollitava partii massile (vt tabel 2).

G.6. Proovide võtmine jaemüügi etapil

Jaemüügi etapil tuleb võimaluse korral toiduainetest proove võtta vastavalt I lisa käesolevas osas esitatud proovivõtusätetele.

Kui see ei ole võimalik, võib jaemüügi etapil kohaldada ka teisi tõhusaid proovivõtumeetodeid, tingimusel et lähteproov annab kontrollitavast partiist piisava läbilõike ning et kogu meetodit kirjeldatakse ja dokumenteeritakse. Igal juhul on lähteproovi mass vähemalt 1 kg (*).

G.7. Partii või osapartii nõuetekohasuse hindamine

- Nõuetekohaseks peetakse seda, kui mükotoksiinide sisaldus laboriproovis ei ületa piirnormi, võttes arvesse saagise parandust ja mõõtemääramatust;
- nõuetele mittevastavaks peetakse seda, kui mükotoksiinide sisaldus laboriproovis ületab kahtlusteta piirnormi, võttes arvesse saagise parandust ja mõõtemääramatust.

(*) Kui kogus, millest proov võetakse, on nii väike, et sellest ei saa lähteproovi massiga 1 kg, võib lähteproovi mass jääda ka alla 1 kg."

III LISA

„K. TAIMEÕLIDE PROOVIVÕTUMEETOD

Seda proovivõtumeetodit kohaldatakse mükotoksiinide, eelkõige aflatoksiini B₁ ja aflatoksiinide summa ning zearalenooni piirnornide ametlikuks kontrolliks taimeõlides.

K.1. Taimeõlide proovivõtumeetodid

- Valimi mass on vähemalt 100 grammi (ml) (sõltuvalt saadetise laadist, nt pakendamata taimeõli puhul võetakse vähemalt kolm ligikaudu 350 ml valimit), mis annab lähteproovi massiks vähemalt 1 kg (liitri).
- Partiist võetavate valimite miinimumarv on esitatud tabelis 1. Partii segatakse vahetult enne proovivõtmist kas käsitsi või mehaaniliselt võimalikult põhjalikult läbi. Sel juhul võib eeldada, et aflatoksiini jaotus partiiis on ühtlane ning seetõttu piisab, kui partiist võetakse lähteprooviks kolm valimit.

Tabel 1

Partiist võetavate valimite miinimumarv

Turustamisviis	Partii mass (kg) Partii maht (liitrites)	Valimite miinimumarv
Müügipakendita (*)	—	3
Pakendid	≤ 50	3
Pakendid	> 50 kuni 500	5
Pakendid	> 500	10

(*) Kui osapartiid on võimalik füüsiliselt eraldada, jaotatakse taimeõli suured pakendamata saadetised/partiid osapartiideks vastavalt käesoleva osa tabelile 2.

Tabel 2

Partiide jaotamine osapartiideks sõltuvalt partii massist

Toidugrupp	Partii mass (tonnides)	Osapartiide arv või mass	Valimite miinimumarv	Lähteproovi miinimummass (kg)
Taimeõlid	≥ 1 500	500 tonni	3	1
	> 300 ja < 1 500	3 osapartiid	3	1
	≥ 50 ja ≤ 300	100 tonni	3	1
	< 50	—	3	1

K.2. Taimeõlide proovivõtumeetodid jaemüügi etapil

Jaemüügi etapil tuleb võimaluse korral toiduainetest proove võtta vastavalt I lisa käesolevas osas esitatud sätetele.

Kui see ei ole võimalik, võib jaemüügi etapil kohaldada ka teisi tõhusaid proovivõtumeetodeid, tingimusel et lähteproov annab kontrollitavast partiist piisava läbilõike ning et kogu meetodit kirjeldatakse ja dokumenteeri-takse. Igal juhul on lähteproovi mass vähemalt 1 kg (*).

K.3. Partii või osapartii nõuetekohasuse hindamine

- Nõuetekohaseks peetakse seda, kui mükotoksiinide sisaldus laboriproovis ei ületa piinormi, võttes arvesse saagise parandust ja mõõtemääramatust;
- nõuetele mittevastavaks peetakse seda, kui mükotoksiinide sisaldus laboriproovis ületab kahtlusteta piinormi, võttes arvesse saagise parandust ja mõõtemääramatust.

(*) Kui kogus, millest proov võetakse, on nii väike, et sellest ei saa lähteproovi massiga 1 kg, võib lähteproovi mass jääda ka alla 1 kg.”

KOMISJONI MÄÄRUS (EL) nr 179/2010,**2. märts 2010,****millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus) ⁽¹⁾,võttes arvesse komisjoni 21. detsembri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1580/2007, millega kehtestatakse nõukogu määruste (EÜ) nr 2200/96, (EÜ) nr 2201/96 ja (EÜ) nr 1182/2007 rakenduseeskirjad puu- ja köögiviljasektoris, ⁽²⁾ eriti selle artikli 138 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

Määruses (EÜ) nr 1580/2007 on sätestatud vastavalt mitme-poolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay vooru tulemustele kriteeriumid, mille alusel kehtestab komisjon kindlad impordiväärtused kolmandatest riikidest importimisel kõnealuse määruse XV lisa A osas osutatud toodete ja ajavahemike puhul,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Käesoleva määruse lisas määratakse kindlaks määruse (EÜ) nr 1580/2007 artikliga 138 ette nähtud kindlad impordiväärtused.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 3. märtsil 2010.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 2. märts 2010

*Komisjoni nimel,
presidendi eest**põllumajanduse ja maaelu arenduse peadirektor*

Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.⁽²⁾ ELT L 350, 31.12.2007, lk 1.

LISA

Kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril

(EUR/100 kg)

CN-kood	Kolmanda riigi kood ⁽¹⁾	Kindel impordiväärtus
0702 00 00	JO	67,6
	MA	113,6
	TN	130,0
	TR	116,9
	ZZ	107,0
0707 00 05	EG	211,5
	JO	145,3
	MK	147,9
	TR	148,5
	ZZ	163,3
0709 90 70	MA	132,4
	TR	89,4
	ZZ	110,9
0709 90 80	EG	43,6
	ZZ	43,6
0805 10 20	CL	52,4
	EG	45,1
	IL	56,5
	MA	46,5
	TN	46,6
	TR	58,8
	ZZ	51,0
0805 50 10	EG	76,3
	IL	76,3
	MA	68,6
	TR	70,3
	ZZ	72,9
0808 10 80	CA	76,4
	CN	70,6
	MK	24,7
	US	99,2
	ZZ	67,7
0808 20 50	AR	78,5
	CL	200,0
	CN	54,8
	US	92,4
	ZA	91,9
	ZZ	103,5

⁽¹⁾ Riikide nomenklatuur on sätestatud komisjoni määruses (EÜ) nr 1833/2006 (ELT L 354, 14.12.2006, lk 19). Kood „ZZ” tähistab „muud päritolu”.

KOMISJONI MÄÄRUS (EL) nr 180/2010,**2. märts 2010,****millega muudetakse teatavate suhkrosektori toodete suhtes 2009/10. turustusaastaks määrusega (EÜ) nr 877/2009 kehtestatud tüüpilisi hindu ja täiendavaid impordimakse**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus) ⁽¹⁾,

võttes arvesse komisjoni 30. juuni 2006. aasta määrust (EÜ) nr 951/2006, millega kehtestati nõukogu määruse (EÜ) nr 318/2006 üksikasjalikud rakenduseeskirjad kolmandate riikidega kauplemise suhtes suhkrosektoris, ⁽²⁾ eriti selle artikli 36 lõike 2 teise lõigu teist lauset,

ning arvestades järgmist:

- (1) Valge suhkru, toorsuhkru ja teatavate siirupite tüüpilised hinnad ja täiendavad impordimaksud 2009/10. turustus-

aastaks on kehtestatud komisjoni määrusega (EÜ) nr 877/2009 ⁽³⁾. Neid hindu ja tollimakse on viimati muudetud komisjoni määrusega (EL) nr 160/2010 ⁽⁴⁾.

- (2) Praegu komisjoni käsutuses olevast teabest lähtuvalt tuleks eespool osutatud hindu ja makse muuta määruses (EÜ) nr 951/2006 sätestatud eeskirjade kohaselt,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 951/2006 artiklis 36 osutatud toodetele määrusega (EÜ) nr 877/2009 kehtestatud tüüpilisi hindu ja täiendavaid impordimakse 2009/10. turustusaastaks muudetakse käesoleva määruse lisa kohaselt.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 3. märtsil 2010.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 2. märts 2010

*Komisjoni nimel,
presidendi eest
põllumajanduse ja maaelu arenduse peadirektor
Jean-Luc DEMARTY*

⁽¹⁾ ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 178, 1.7.2006, lk 24.

⁽³⁾ ELT L 253, 25.9.2009, lk 3.

⁽⁴⁾ ELT L 49, 26.2.2010, lk 18.

LISA

Valge suhkru, toorsuhkru ja CN-koodi 1702 90 95 alla kuuluvate toodete muudetud tüüpilised hinnad ja täiendavad impordimaksud, mida kohaldatakse alates 3. märtsist 2010

(EUR)

CN-kood	Tüüpiline hind kõnealuse toote 100 kg netomassi kohta	Täiendav imporditollimaks kõnealuse toote 100 kg netomassi kohta
1701 11 10 ⁽¹⁾	40,51	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	40,51	2,75
1701 12 10 ⁽¹⁾	40,51	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	40,51	2,45
1701 91 00 ⁽²⁾	47,12	3,33
1701 99 10 ⁽²⁾	47,12	0,20
1701 99 90 ⁽²⁾	47,12	0,20
1702 90 95 ⁽³⁾	0,47	0,23

⁽¹⁾ Kindlaksmääratud hind määruse (EÜ) nr 1234/2007 IV lisa III punktis määratletud standardkvaliteedi puhul.

⁽²⁾ Kindlaksmääratud hind määruse (EÜ) nr 1234/2007 IV lisa II punktis määratletud standardkvaliteedi puhul.

⁽³⁾ Kindlaksmääratud hind 1 % saharoosisalduse puhul.

KOMISJONI MÄÄRUS (EL) nr 181/2010,**2. märts 2010,****küüslaugu impordilitsentside väljaandmise kohta alaperioodil 1. juunist 2010 kuni 31. augustini 2010**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus) ⁽¹⁾,

võttes arvesse komisjoni 31. augusti 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1301/2006, millega kehtestatakse ühised eeskirjad, et hallata põllumajandussaaduste ja -toodete imporditariifikoote, mille suhtes kohaldatakse impordilitsentside süsteemi, ⁽²⁾ eriti selle artikli 7 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

- (1) Komisjoni määrusega (EÜ) nr 341/2007 ⁽³⁾ avatakse kolmandatest riikidest imporditava küüslaugu ja teatavate muude põllumajandustoodete tariifikvoodid ja tagatakse nende haldamine ning kehtestatakse impordilitsentside ja päritolusertifikaatide süsteem.
- (2) Kogused, mille kohta on senised ja uued importijad viie esimese tööpäeva jooksul pärast 15. veebruar 2010

määruse (EÜ) nr 341/2007 artikli 10 lõike 1 alusel esitanud A-litsentside taotlused, ületavad Hiinast ja kõikidest muudest kolmandatest riikidest, v.a Hiina, pärinevatele toodetele ette nähtud koguseid.

- (3) Vastavalt määruse (EÜ) nr 1301/2006 artikli 7 lõikele 2 on seetõttu vaja kindlaks määrata, millises ulatuses võib kooskõlas määruse (EÜ) nr 341/2007 artikliga 12 komisjonile veebruar 2010. aasta novembri lõpus saadetud A-litsentside taotlused rahuldada,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 341/2007 artikli 10 lõike 1 alusel viie esimese tööpäeva jooksul pärast 15. veebruar 2010 esitatud ja veebruar 2010. aasta novembri lõpus komisjonile saadetud A-impordilitsentside taotlused rahuldatakse taotletud koguste ulatuses vastavalt käesoleva määruse lisas kehtestatud määrale.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 2. märts 2010

Komisjoni nimel,
presidendi eest
põllumajanduse ja maaelu arenduse peadirektor
Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 238, 1.9.2006, lk 13.

⁽³⁾ ELT L 90, 30.3.2007, lk 12.

LISA

Päritolu	Jrk-nr	Jaotuskoeffitsient
Argentina		
— Senised importijad	09.4104	X
— Uued importijad	09.4099	X
Hiina		
— Senised importijad	09.4105	17,875957 %
— Uued importijad	09.4100	0,387100 %
Muud kolmandad riigid		
— Senised importijad	09.4106	100 %
— Uued importijad	09.4102	31,057336 %

„X: Osutatud päritolu puhul kõnealuseks alaperioodiks kvooti ei ole.”

OTSUSED

NÕUKOGU OTSUS,

25. veebruar 2010,

sisejulgeolekualase operatiivkoostöö alalise komitee moodustamise kohta

(2010/131/EL)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 240 lõiget 3,

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 71 nähakse ette, et sisejulgeolekualase operatiivkoostöö edendamiseks ja tugevdamiseks liidus moodustatakse nõukogu alaline komitee.
- (2) Seetõttu on asjakohane võtta vastu otsus sellise komitee moodustamise kohta ja määratleda kõnealuse komitee ülesanded,

ON VASTU VÕTNUD KÄESEOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Käesolevaga moodustatakse nõukogu raames toimimise lepingu artikliga 71 ette nähtud sisejulgeolekualase operatiivkoostöö alaline komitee (edaspidi „alaline komitee“).

Artikkel 2

Alaline komitee hõlbustab, edendab ja tugevdab sisejulgeoleku valdkonnas pädevate liikmesriikide asutuste operatiivtegevuse koordineerimist.

Artikkel 3

1. Ilma et see piiraks käesoleva otsuse artiklis 5 osutatud organite volitusi, hõlbustab alaline komitee ELi toimimise lepingu kolmanda osa V jaotisega seotud operatiivkoostööd ja koordineerimist ning tagab sellise koostöö ja koordineerimise tõhusa teostamise, sealhulgas politsei- ja tollikoostöö alla kuuluvates valdkondades ning välispiiride kontrolli ja kaitse eest vastutavate asutuste poolt. Alaline komitee käsitleb vajaduse korral ka õiguslast koostööd kriminaalasjades, kui see on sisejulgeolekualase operatiivkoostöö seisukohast oluline.

2. Alaline komitee hindab ka operatiivkoostöö üldist suunda ja tõhusust; komitee tuvastab võimalikud puudused või ebaõn-

nestumised ning võtab vastu asjakohased konkreetsed soovitused nendega tegelemiseks.

3. Alaline komitee abistab nõukogu vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 222 sätetele.

Artikkel 4

1. Alaline komitee ei osale toimingute läbiviimises, mis jääb liikmesriikide ülesandeks.
2. Alaline komitee ei osale õigusaktide ettevalmistamises.

Artikkel 5

1. Eurojusti, Europoli, Euroopa Liidu liikmesriikide välispiiril tehtava operatiivkoostöö juhtimise Euroopa agentuuri (Frontex) ja teiste asjakohaste organite esindajaid kutsutakse vajaduse korral vaatlejana alalise komitee koosolekutele.

2. Alaline komitee aitab tagada nimetatud organite tegevuse kooskõla.

Artikkel 6

1. Alaline komitee esitab nõukogule regulaarselt aruande oma tegevuse kohta.
2. Nõukogu teavitab Euroopa Parlamenti ja liikmesriikide parlamente alalise komitee tegevusest.

Artikkel 7

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise päeval.

Otsus avaldatakse Euroopa Liidu Teatajas.

Brüssel, 25. veebruar 2010

Nõukogu nimel
eesistuja

A. PÉREZ RUBALCABA

KOMISJONI OTSUS,

2. märts 2010,

millega tunnistatakse põhimõtteliselt täielikuks üksikasjaliku läbivaatuse jaoks esitatud toimikud, pidades silmas *Trichoderma asperellum*'i (tüvi T34) ja isopürasaami võimalikku kandmist nõukogu direktiivi 91/414/EMÜ I lisasse

(teatavaks tehtud numbri K(2010) 1099 all)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2010/132/EL)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 15. juuli 1991. aasta direktiivi 91/414/EMÜ taimekaitsevahendite turuleviimise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 6 lõiget 3,

ning arvestades järgmist:

- (1) Direktiiviga 91/414/EMÜ on ette nähtud ühenduses taimekaitsevahendites kasutamiseks lubatud toimeainete loetelu täiendamine.
- (2) Biocontrol Technologies S.L. esitas 22. aprillil 2009 Ühendkuningriigi ametiasutustele toimiku toimeaine *Trichoderma asperellum*'i (tüvi T34) kohta koos taotlusega kanda kõnealune toimeaine direktiivi 91/414/EMÜ I lisasse. Syngenta Crop Protection AG esitas 25. novembril 2008 Ühendkuningriigi ametiasutustele toimiku toimeaine isopürasaami kohta koos taotlusega lisada kõnealune toimeaine direktiivi 91/414/EMÜ I lisasse.
- (3) Ühendkuningriigi ametiasutused on teatanud komisjonile, et esialgse läbivaatamise põhjal vastavad asjaomaste toimeainete kohta esitatud toimikud direktiivi 91/414/EMÜ II lisas esitatud andme- ja teabealastele nõuetele. Näib, et esitatud toimikud vastavad ka direktiivi 91/414/EMÜ III lisas esitatud andmete ja teabega seotud nõuetele ühe asjaomast toimeainet sisaldava taimekaitsevahendi puhul. Taotlejad on vastavalt direktiivi 91/414/EMÜ artikli 6 lõikele 2 edastanud seejärel asjaomased toimikud komisjonile ja teistele liikmesriikidele, samuti toiduahela ja loomatervishoiu alalisele komiteele.

- (4) Käesoleva otsusega tuleks Euroopa Liidu tasandil ametlikult kinnitada, et kõnealuseid toimikuid peetakse põhimõtteliselt vastavaks direktiivi 91/414/EMÜ II lisas sätestatud andme- ja teabealastele nõuetele ning vähemalt ühe asjaomast toimeainet sisaldava taimekaitsevahendi puhul III lisas sätestatud andme- ja teabealastele nõuetele.

- (5) Käesoleva otsusega ette nähtud meetmed on kooskõlas toiduahela ja loomatervishoiu alalise komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Käesoleva otsuse lisas nimetatud toimeainete kohta esitatud toimikud, mis on komisjonile ja liikmesriikidele esitatud kõnealuste ainete kandmiseks direktiivi 91/414/EMÜ I lisasse, vastavad põhimõtteliselt kõnealuse direktiivi II lisas sätestatud andme- ja teabealastele nõuetele.

Samuti vastavad kõnealused toimikud nimetatud direktiivi III lisas sätestatud andme- ja teabealastele nõuetele ühe asjaomast toimeainet sisaldava taimekaitsevahendi puhul, võttes arvesse kavandatud kasutusviise.

Artikkel 2

Referentliikmesriik jätkab artiklis 1 osutatud toimikute üksikasjalikku läbivaatamist ning esitab selle läbivaatamise tulemused koos soovitusetega artiklis 1 osutatud toimeainete direktiivi 91/414/EMÜ I lisasse kandmise või kandmata jätmise ning sellega seotud tingimuste kohta komisjonile nii kiiresti kui võimalik ja hiljemalt aasta jooksul alates käesoleva otsuse avaldamisest Euroopa Liidu Teatajas.

⁽¹⁾ EÜT L 230, 19.8.1991, lk 1.

Artikkel 3

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 2. märts 2010

Komisjoni nimel
komisjoni liige
John DALLI

LISA

KÄESOLEVAS OTSUSES KÄSITLETUD TOIMEAINED

Nr	Üldnimetus, CIPACi identifitseerimisnumber	Taotleja	Taotluse esitamise kuupäev	Referentliikmesriik
1	<i>Trichoderma asperellum</i> (tüvi T34) CIPACi nr: ei kohaldata	Biocontrol Technologies S.L.	22.4.2009	Ühendkuningriik
2	Isopüüraasam CIPACi nr: Sün-isomeer: 683777-13-1 Anti-isomeer: 683777-14-2	Syngenta Crop Protection AG	25.11.2008	Ühendkuningriik

SOOVITUSED

KOMISJONI SOOVITUS,

2. märts 2010,

etüülkarbamaadi saaste ärahoidmise ja vähendamise kohta luuviljalistest või nende pressimisjääkidest valmistatud kangetes alkoholsetes jookides ning etüülkarbamaadi sisalduse seire kohta kõnealustes jookides

(EMPs kohaldatav tekst)

(2010/133/EL)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 292,

ning arvestades järgmist:

- (1) Toiduahelas olevaid saasteaineid käsitlev Euroopa Toiduohutusameti (EFSA) teaduskomisjon võttis 20. septembril 2007 vastu teadusliku arvamuse etüülkarbamaadi ja vesiniktsüaniidhappe sisalduse kohta toidus ja jookides⁽¹⁾. Kõnealuselises arvamuses määras teaduskomisjon kindlaks etüülkarbamaadi sisalduse riskinormid (*margins of exposure* – MOE), mis kehtivad toiduainete ja jookide erinevate tarbimisviiside puhul. Kõnealuste riskinormide põhjal järeldas teaduskomisjon, et etüülkarbamaadi sisaldus alkoholsetes jookides, eelkõige luuviljalistest valmistatud jookides, ohustab inimeste tervist, ning soovitas leevendusmeetmete abil kõnealustes jookides etüülkarbamaadi sisaldust vähendada. Kuna vesiniktsüaniidhappe on oluline lähteaine luuviljalistest ja nende pressimisjääkidest valmistatud kangetes alkoholsetes jookides etüülkarbamaadi tekkimiseks, otsustas teaduskomisjon, et kõnealuste meetmetega tuleks muu hulgas keskenduda vesiniktsüaniidhappe ja muude etüülkarbamaadi lähteainete vähendamisele, et ära hoida etüülkarbamaadi tekkimine kõnealuste toodete säilivusajal.
- (2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. jaanuari 2008. aasta määruses (EÜ) nr 110/2008 (piiritusjookide määratlemise, kirjeldamise, esitlemise, märgistamise ja geograafiliste tähiste kaitse kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 1576/89)⁽²⁾ on kehtestatud vesiniktsüaniidhappe sisalduse ülemmäär luuviljalistest ja nende pressimisjääkidest valmistatud kangetes alkoholsetes jookides. Kõnealuselises määruses on sätestatud, et luuviljalistest ja nende pressimisjääkidest valmis-

tatud kange alkoholise joogi puhul on vesiniktsüaniidhappe maksimaalne sisaldus ühe hektoliitri 100-mahuprotsendilise alkoholi kohta 7 grammi (70 mg/l).

- (3) EFSA soovitude järgimise sobivaks vahendiks peetakse tegevusjuhust etüülkarbamaadi sisalduse ärahoidmise ja vähendamise kohta luuviljalistest või nende pressimisjääkidest valmistatud kangetes alkoholsetes jookides. Kõnealuselises tegevusjuhises soovitatakse kasutada selliseid häid tootmistavasid, mille puhul on tõendeid, et nende rakendamise vähendab etüülkarbamaadi sisaldust. Etüülkarbamaadi sisalduse sihttase kasutusvalmis joogis on 1 mg/l ning see on heade tavade rakendamise korral realistlik ja saavutatav.
- (4) Etüülkarbamaadi sisalduse taset luuviljalistest või nende pressimisjääkidest valmistatud kangetes alkoholsetes jookides on vaja kolme aasta jooksul jälgida ning pärast kolme rakendusaastat tuleks kõnealust tegevusjuhust saadud tulemuste põhjal hinnata. Lisaks sellele tuleks hinnata maksimaalse taseme kindlaksmääramise võimalust,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA SOOVITUSE:

Komisjon soovib, et liikmesriigid

1. võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et käesoleva soovitusel lisas esitatud tegevusjuhust etüülkarbamaadi sisalduse ärahoidmise ja vähendamise kohta luuviljalistest või nende pressimisjääkidest valmistatud kangetes alkoholsetes jookides rakendavad kõik ettevõtjad, kelle tegevusala hõlmab luuviljalistest või nende pressimisjääkidest valmistatud kangete alkoholsete jookide tootmist, pakendamist, transportimist, säilitamist ja ladustamist;
2. võtavad kõik asjakohased meetmed, et tagada võimalikult väike etüülkarbamaadi sisaldus luuviljalistest või nende pressimisjääkidest valmistatud kangetes alkoholsetes jookides eesmärgiga saavutada sihttase 1 mg/l;

⁽¹⁾ Opinion of the Scientific Panel on Contaminants in the Food chain on a request from the European Commission on ethyl carbamate and hydrocyanic acid in food and beverages, *The EFSA Journal* (2007) nr 551, lk 1; http://www.efsa.europa.eu/en/scdocs/doc/Contam_ej551_ethyl_carbamate_en_rev.1.3.pdf

⁽²⁾ ELT L 39, 13.2.2008, lk 16.

3. jälgivad aastatel 2010, 2011 ja 2012 etüülkarbamaadi sisalduse taset luuviljalistest või nende pressimisjääkidest valmistatud kangetes alkoholsetes jookides, et hinnata käesoleva soovitusel lisas esitatud tegevusjuhise mõju;
4. esitavad EFSA-le eelmise aasta seireandmete kohta iga aasta 1. juuniks aruande, milles järgitakse EFSA esitatud nõudeid aruande sisu ja vormi kohta;
5. järgivad seireprogrammi rakendades proovide võtmise korda, mis on sätestatud komisjoni 28. märtsi 2007. aasta määruses (EÜ) nr 333/2007, milles sätestatakse proovivõtu- ja analüüsimetodid plii, kaadmiumi, elavhõbeda, anorgaanilise tina, 3-MCPD ja benso(a)püreenisisalduse ametlikuks kontrolliks toiduainetes ⁽¹⁾;
6. analüüsivad etüülkarbamaadi sisaldust vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 882/2004 (ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks) ⁽²⁾ III lisa punktides 1 ja 2 sätestatud kriteeriumidele.

Brüssel, 2. märts 2010

Komisjoni nimel
komisjoni liige
John DALLI

⁽¹⁾ ELT L 88, 29.3.2007, lk 29.

⁽²⁾ ELT L 165, 3.4.2004, lk 1.

LISA

Tegevusjuhhis etüülkarbamaadi saaste ärahoidmise ja vähendamise kohta luuviljalistest või nende pressimisjääkidest valmistatud kangetes alkoholsetes jookides

SISSEJUHATUS

1. Etüülkarbamaat on ühend, mis esineb naturaalsel kujul kääritatud toiduainetes ja alkoholsetes jookides, nagu leib, jogurt, sojakaste, vein ja õlu, ning eelkõige luuviljalistest (peamiselt kirssidest, ploomidest, mirabellidest või aprikoosidest) või nende pressimisjääkidest valmistatud kangetes alkoholsetes jookides.
2. Etüülkarbamaat võib tekkida mitmesugustest toiduainetele või jookidele omastest koostisainetest, sealhulgas vesinik-tsüaniidist (ehk vesiniktsüaniidhapest), karbamiidist, tsitrulliinist ja muudest N-karbamiidühenditest. Enamikul juhtudel on peamine lähteaine tõenäoliselt tsüanaat, mis reageerib etanooliga, mistõttu omakorda tekib etüülkarbamaat.
3. Etüülkarbamaat võib luuviljaliste destillaatides (luuviljalistest või nende pressimisjääkidest valmistatud kanged alkoholised joogid) tekkida tsüanogeensetest glükosiididest, mis on luuviljaliste kivide looduslik koostisosa. Puuviljameski valmistamise käigus võivad kivid puruneda ning kivides sisalduvad tsüanogeensed glükosiidid võivad kokku puutuda puuviljameski ensüümidega. Tsüanogeensed glükosiidid lagunevad seejärel vesiniktsüaniidhappeks/vesiniktsüaniidiks. Vesiniktsüaniidhape võib vabaneda ka tervetest kividest, kui kääritatud meskit hoitakse pikema aja jooksul. Destilleerimise käigus võib vesiniktsüaniidhappe sisaldus suurene da kõikides fraktsioonides. Valguse toime l oksüdeerub tsüaniid tsüanaadiks ning selle reageerimisel etanooliga tekib etüülkarbamaat. Kord vallandunud reaktsioone ei ole võimalik peatada.
4. Etüülkarbamaadi kontsentratsiooni on võimalik vähendada kahel viisil: vähendades peamiste lähteainete sisaldust või vähendades kõnealuste ainete kalduvust reageerida ja hoida nii ära tsüanaatide tekkimine. Peamised protsessi mõjutavad faktorid on lähteainete (s.o vesiniktsüaniidhappe ja tsüaniidide) kontsentratsioon ja säilitamistingimused, nagu valgus ja temperatuur.
5. Kuigi seni ei ole vesiniktsüaniidhappe ja etüülkarbamaadi taseme vahel olulist seost kindlaks tehtud, on selge, et vesiniktsüaniidhappe suurest kontsentratsioonist tuleneb teatavates tingimustes ka suurem etüülkarbamaadi sisaldus. Etüülkarbamaadi tekkimise võimaluse suurenemist on seostatud vesiniktsüaniidhappe sisalduse määraga lõppdestillaadis 1 mg/l või rohkem ⁽¹⁾ ⁽²⁾.
6. I osas esitatakse tootmisprotsessi üksikasjad. II osas antakse headel tootmistavadel põhinevad konkreet sed soovitus ed.

I. TOOTMISPROTSESS

7. Puuviljadest ja nende pressimisjääkidest kangete alkoholsete jookide tootmise protsess hõlmab tervetest puuviljadest meski tegemist ja kääritamist ning hiljem destilleerimist. Tootmisprotsess hõlmab tavaliselt järgmisi etappe:

— tervete, küpsete puuviljade purustamine;

— meski kääritamine roostevabast terasest mahutites või muudes kääritamiseks sobivates anumates;

— kääritatud meski viimine destilleerimisseadmesse, mis tavaliselt on vasest anum;

— kääritatud meski kuumutamine sobiva kuumutamismeetodi abil, et alkohol aeglaselt välja keeks;

⁽¹⁾ Christoph, N., Bauer-Christoph, C., *Maßnahmen zur Reduzierung des Ethylcarbamatgehaltes bei der Herstellung von Steinobstbränden (I)*, Kleinbrennerei 1998; 11: 9–13.

⁽²⁾ Christoph, N., Bauer-Christoph, C., *Maßnahmen zur Reduzierung des Ethylcarbamatgehaltes bei der Herstellung von Steinobstbränden (II)*, Kleinbrennerei 1999; 1: 5–13.

- alkoholiauru jahutamine sobivast materjalist (nt roostevabast terasest) kolonnis, kus see kondenseerub ja kust see pärast kogutakse;
 - üksteisest eraldatakse kolm alkoholifraktsiooni – eeljooks, põhifraktsioon ja järeljooks.
8. Destilleerimise käigus keeb esimesena välja eeljooks. Selle võib tavaliselt ära tunda lahustitele või lakkidele omase lõhna järgi. See fraktsioon ei ole üldiselt tarbimiskõlblik ja tuleks kõrvaldada.
9. Keskmise destilleerimisetapi käigus destilleerub etüülalkohol (ehk etanool), mis on kõikide kangete alkoholsete jookide peamine alkohol. Selles destillaadifraktsioonis on muude lenduvate komponentide kui etanooli sisaldus kõige väiksem ning selles on kõige puhtamaid puuviljalõhnu, seepärast keskmine destillaat alati kogutakse.
10. Järeljooks sisaldab äädikhapet ja puskariõli, millel on tihti ebameeldiv aädika ja taimede lõhn. Järeljooks jäetakse samuti kõrvale, kuid seda saab uuesti destilleerida, sest see sisaldab alati vähesel määral etanooli.

II. HEADEL TOOTMISTAVADEL PÕHINEVAD SOOVITATAVAD MENETLUSED

Toorained ja puuviljameski valmistamine

11. Toorained ja puuviljameski valmistamise viis peavad olema sellised, et hoitakse ära vesiniktsüaniidhappe vabanemine.
12. Luuviljalised peaksid olema väga kvaliteetsed, mehhaaniliste kahjustusteta ja mikrobioloogiliselt riknemata.
13. Luuviljaliste kivid tuleks soovitatavalt eemaldada.
14. Kui kivisid ei eemaldata, tuleks meski valmistamisel olla ettevaatlik, et kivisid ei purustataks.

Kääritamine

15. Puuviljameskile tuleks alkoholi tootmiseks lisada valitud pärmitüvesid vastavalt kasutusjuhendile.
16. Kääritatud puuviljameskit käsitledes tuleks järgida rangeid hügieeninorme ning kokkupuude valgusega peaks olema minimaalne. Kääritatud puuviljameskit tuleks enne destilleerimist hoida võimalikult lühikest aega, kuna ka tervetest kividest võib meski pikaajalise ladustamise ajal vabaneda vesiniktsüaniidhapet.

Destilleerimisseadmed

17. Destilleerimisseadmed ja -protsess peaksid olema sellised, et vesiniktsüaniidhappe ei satuks destillaati.
18. Destilleerimisseadmete hulka peavad kuuluma automaatloputusseadmed ja vasepõhised katalüsaatormuundajad. Automaatloputusseadmed hoiavad destillaatorid puhtana ja vasepõhised katalüsaatormuundajad seovad vesiniktsüaniidhappe enne selle jõudmist destillaati.
19. Tsüklilise destilleerimise korral ei ole automaatloputusseadmeid vaja. Destilleerimisseadmeid tuleb puhastada süsteemiliselt ja põhjalikult.
20. Teatavatel juhtudel, kui ei kasutata vasepõhiseid katalüsaatormuundajaid või muid vahendeid tsüaniidi kõrvaldamiseks, tuleks kääritatud puuviljameskile enne destilleerimist lisada vaseühendeid. Vaseühendeid lisatakse vesiniktsüaniidhappe sidumiseks. Vaseühendeid müüakse erikauplustes ning neid tuleks kasutada väga hoolikalt vastavalt tootja kasutusjuhendile.

Destilleerimisprotsess

21. Kääritatud meskis olevaid kive ei tohiks pumbata destillaatorisse.
22. Destilleerida tuleks nii, et alkohol aurustuks aeglaselt (nt kuumutades lahtise tule asemel auruga).
23. Destillaadi esimene fraktsioon, s.o eeljooks, tuleks eraldada väga hoolikalt.
24. Põhifraktsioon tuleks seega koguda ja seda hoitakse pimedas. Kui alkoholisaldus vastuvõtjas on jõudnud 50 mahuprotsendini, tuleks seade lülitada ümber järeljooksu kogumisele, nii et etüülkarbamaat, kui seda on tekkinud, eraldatakse järelfraktsioonis.
25. Eraldatud järeljooks, mis võib sisaldada etüülkarbamaati, tuleks koguda ning kui seda hakatakse uuesti destilleerima, tuleks seda teha eraldi.

Destillaadi kontrollimine, uuesti destilleerimine ja säilitamine*Vesiniktsüaniidhappe*

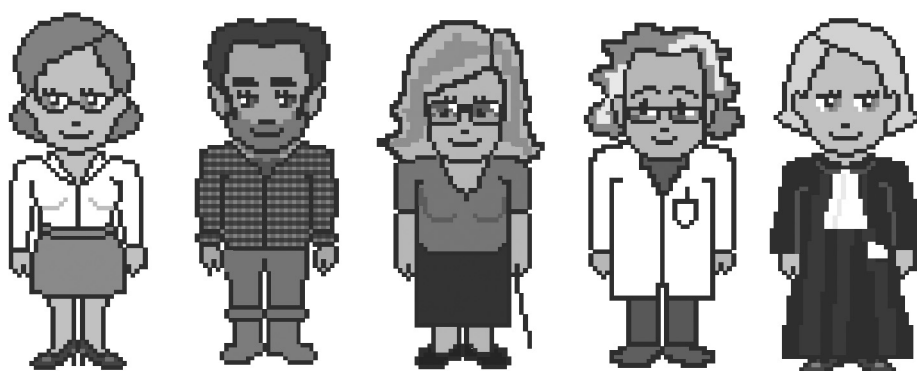
26. Destillaadis tuleks vesiniktsüaniidhappe taset korrapäraselt kontrollida. Tase tuleks kindlaks määrata sobivate katsetega kas vesiniktsüaniidhappe taseme kindlaksmääramiseks ette nähtud kiirkatsetega või erilaboris.
27. Kui vesiniktsüaniidhappe kontsentratsioon destillaadis ületab taset 1 mg/l, soovitatakse vajaduse korral destillaat uuesti destilleerida katalüsaatormuundajate või vaseühendite abil (vt punkte 18 ja 20).
28. Uuesti tuleks destilleerida ka need destillaadid, mille vesiniktsüaniidhappe tase on ligikaudu 1 mg/l, või kui see ei ole võimalik, tuleks neid võimalikult lühikest aega säilitada valguskindlates pudelites või kinnistes kastides, et ära hoida etüülkarbamaadi tekkimine säilitamise ajal.

Etüülkarbamaat

29. Etüülkarbamaadi sisaldust soovitatakse kontrollida destillaatide puhul, milles tõenäoliselt on etüülkarbamaat juba tekkinud (s.o destillaadid, mille tootmisandmed puuduvad, mis sisaldavad suuremal määral tsüaniidi või mida on säilitatud valgus ruumis). Etüülkarbamaadi sisaldust saab kontrollida ainult erilaboris.
 30. Kui destillaadi etüülkarbamaadi kontsentratsioon ületab sihttaset 1 mg/l, tuleks see vajaduse korral uuesti destilleerida.
-

EU Book shop

Kõik ELi väljaanded
TEIE käsutuses!

bookshop.europa.eu

Tellimishinnad aastal 2010 (ilma käibemaksuta, sisaldavad tavalise saatmise kulusid)

<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	1 100 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria paberkandjal + CD-ROMil aastane väljaanne	ELi 22 ametlikus keeles	1 200 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	770 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria igakuiselt ja kumulatiivselt CD-ROMil	ELi 22 ametlikus keeles	400 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) CD-ROMil, kaks väljaannet nädalas	mitmekeelne: ELi 23 ametlikus keeles	300 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> C-seeria – värbamiskonkursid	konkursside keeled	50 eurot aastas

Euroopa Liidu Teatajat saab tellida Euroopa Liidu 22 ametlikus keeles. Teataja on jaotatud L-seeriaks (õigusaktid) ja C-seeriaks (teave ja teatised).

Iga keeleversioon tuleb tellida eraldi.

Vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 920/2005, mis avaldati ELTs L 156 18. juunil 2005 ja milles sätestatakse, et Euroopa Liidu institutsioonid ei ole ajutiselt kohustatud koostama ja avaldama kõiki õigusakte iiri keeles, müüakse ELT iirikeelseid väljaandeid eraldi.

Euroopa Liidu Teataja lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) tellimus sisaldab kõiki 23 keeleversiooni ühel mitmekeelsel CD-ROMil.

Soovi korral saab koos *Euroopa Liidu Teataja* tellimusega mitmesuguseid *Euroopa Liidu Teataja* kaasandeid. Kaasannete ilmumisest teavitatakse tellijaid teadaande vahendusel, mis avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

CD-ROM asendatakse 2010. aasta jooksul DVDga.

Müük ja tellimused

Erinevate tasuliste perioodikaväljaannete tellimusi, k.a *Euroopa Liidu Teataja* tellimust, saab vormistada meie edasimüüjate kaudu. Edasimüüjate nimekiri on kättesaadav järgmisel veebilehel:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_et.htm

EUR-Lexi (<http://eur-lex.europa.eu>) kaudu pakutakse otsest ja tasuta juurdepääsu Euroopa Liidu õigusaktidele. Nimetatud veebilehel saab tutvuda *Euroopa Liidu Teatajaga* ning ka lepingute, õigusaktide, kohtupraktika ja ettevalmistatavate õigusaktidega.

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saab veebilehelt <http://europa.eu>

